

เกิดสถาบันขงวิฑทยาด้วยหัวใจ ในงานปลุกเสกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ระดมบุญเบิกหัวเพื่อแผ่นดินถิ่น

สร้างจิตอาสาเก็บขยะแปรเป็นทองรองรับทีวีแนวบุญนิยม

ปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ วันที่ ๑-๓ เม.ย. ๕๐ เปิดโลกเทวดา เป็นการประกาศผลในพฤติกรรมของมนุษยชาติที่สมบูรณ์จากการน้อมนำปฏิบัติตามแนวทางของพระพุทธเจ้าว่าเป็นอย่างไร เป็นการประกาศให้เห็นชัดว่า “นกเห็นฟ้า ปลาเห็นน้ำ” เป็นอย่างไร (อ่านต่อหน้า๖)

บรรยากาศท้าวตรีเข้าในงานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ พ่อท่านกำลังแสดงธรรมเรื่อง “เปิดโลกเทวดา” ญาติธรรมนับพันสุดซาบซึ้ง

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวสโศก

ฉบับที่ ๓๐๐(๓๒๒) ปักษ์แรก เมษายน ๒๕๕๐

ดินหนองแดนเหนือและหินผาฟ้าน้ำ จัด“คอร์สมหัศจรรย์” พัฒนาบุคลากรภายใน

เนื่องจากชุมชนดินหนองแดนเหนือเป็นชุมชนต้นแบบด้านการนำแนวคิดในการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาใช้ โดยอยู่บนรากฐานของหลักเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (อ่านต่อหน้า๘)

จำต้องลุกขึ้นสู้
ต้านทุนยักษ์
ต่างชาติเพื่อ
ลูกหลานไทย

อาชีพค้าขาย ร้านขายปลีก คุณจะเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่คนไทยยึดเป็นอาชีพทำมาหากินแต่ดั้งเดิม ตามแถวชนบท (ต่อหน้า๗)

เปิดตัวน้องใหม่ “สถาบันขงวิฑทยาด้วยหัวใจ (สขจ.)” ยึดอุดมการณ์ “ดินเลี้ยงดาว” ติดตามข่าวคืบหน้า FE.TV. (อ่านต่อหน้า๑๐)

ข่าวโศก

รายปักษ์

ทีวีเพื่อแผ่นดิน

ข่าวโศกยุคปัญญาชน กำลังมีสื่อทีวีเป็นของตัวเอง

พ่อท่านให้ชื่อว่า เอฟทีวี (FE.TV.) เป็นทีวีเพื่อแผ่นดิน (For the Earth)

โลกนี้จริยธรรมเสื่อมไปมาก ก็เพราะสื่อต่างๆนี้แหละที่มุ่งเอาใจตลาดโดยปราศจากจุดยืนที่เป็นด้านคุณธรรม

สื่อที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์มากที่สุดคือ สื่อโทรทัศน์ที่ได้ยินเสียงและเห็นภาพ

เหมือนจริง แต่รายการทีวีส่วนใหญ่เป็นไปทางโลกียธรรม

สื่อที่เสนอวิถีโลกุตระธรรมยังหาไม่เจอในโลกใบนี้

ดังนั้น พ่อท่านจึงพลาดๆ เสียสละอีกครั้งกับเทคโนโลยีที่ร้อนแรง แต่เอามาใช้สร้างความสงบเย็น สันติภาพให้กับมวลมนุษยชาติ

เพื่อให้โลกลูกนี้ มีความน่าอยู่มากขึ้น โดยเฉพาะแผ่นดินไทยที่เราได้อาศัยอยู่นี้

แม้เหน็ดเหนื่อยมากขึ้น ก็ต้องยอม ถ้าพอทนได้ถือว่าการเพิ่มความกตัญญู

พระพุทธรูปเจ้าก็ตรัสไว้ว่า การตั้งตนอยู่บนความลำบาก กุศลธรรมย่อมเจริญ และความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี.

มานสมาธิ ช่วยชีวิตคนไข้ โรคหัวใจ

นักวิจัยอเมริกัน รู้สึกตื่นเต้นเมื่อค้นพบว่าการเข้ามานสมาธิช่วยให้อาการโรคหัวใจล้มเหลวมีอาการทุเลาสบายดีขึ้นได้อย่างประหลาด

คณะนักวิจัยของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนียที่เมืองฟิลาเดลเฟีย ได้ศึกษากับกลุ่มคนไข้โรคหัวใจล้มเหลวให้เข้าฝึกเข้ามานสมาธิเป็นเวลา ๖ เดือน รายงานผลการศึกษาแจ้งว่าหลังจากนั้นทำการทดสอบโดยให้ออกกำลังกายกันนาน ๖ นาที เปรียบเทียบกันปรากฏว่ากลุ่มที่ทำสมาธิอาการทุเลาขึ้นอย่างสังเกตเห็นได้ และไม่ต้องกลับเข้าอนโรพยาบาลอีกบ่อยกว่ากันด้วย

หมอโรเบิร์ต ซไนเดอร์ นักวิจัยอาวุโสกล่าวว่า โรคหัวใจวายเป็นปัญหาสุขภาพใหญ่อันหนึ่งของสหรัฐฯ ถ้าหากเราสามารถทำอะไรสักอย่าง โดยที่การแพทย์สมัยใหม่ไม่อาจทำได้ จะเป็นคุณสมบัติของวงการแพทย์อย่างใหญ่หลวง

หมอโรเบิร์ตกล่าวว่า การเข้ามานสมาธิเป็นสิ่งที่ฝึกได้ง่ายเพียงแค่ปฏิบัติวันละ ๒ วัน หนละ ๑๕-๒๐ นาทีเท่านั้น โดยการทำจิตใจให้ว่าง ลืมสิ่งต่างๆไปเสีย ปล่อยให้สงบนิ่ง เป็นสภาวะทางด้านสรีรวิทยาร่างกายตกอยู่ในสภาวะพักผ่อนอย่างแท้จริง และซ่อมแซมรักษาตัวเองได้

ผู้เชี่ยวชาญที่ทำการศึกษาค้นคว้าว่าการเข้ามานสมาธิ จะช่วยยกคุณภาพชีวิตและความสามารถในการปฏิบัติของคนที่ไข้โรคหัวใจล้มเหลว ขณะนี้กำลังเตรียมจะจัดตั้งศูนย์ศึกษาอิทธิพลของการทำสมาธิของคนไข้โรคหัวใจล้มเหลว ขนาดใหญ่ขึ้นอีกหลายแห่ง (นสพ. ไทยรัฐ วันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๕๐)

โดย ๓.๕๖

สวน ๗

ไร่แก้งจัน

(ตอนจบ)

ผมมาอบรมที่สวนสำงผืน แล้วก็เลิกกินเนื้อมา ๕ ปีแล้ว และได้ฝึกฝนตนเองเป็นคนขยัน

๗ สาเหตุที่มา ม.อุบล... เพราะว่าศรัทธาพ่อท่านเป็นหลัก เพราะเท่าที่อยู่มา ๕ ปีก็เห็นว่าสิ่งที่พ่อท่านบอกเป็นความจริงทั้งหมด ยังไม่มีใครมาหลอก มาโกหก ถ้าผมไม่มาอยู่ที่นี่ คนที่หลอกหลวง ในสังคมข้างนอกยังมีอีกมาก ไม่รู้ว่าผมจะโดนพวกเขาหลอกไปถึงไหน ผมก็เลยศรัทธาพ่อท่านตามปกติแล้วครอบครัวของผมเดินตามแนวพ่อท่าน ที่ท่านพาทำ เทศน์ไว้บอกสอนไว้ไม่ให้ผิด แต่ถ้าไม่ทำตามวันไหนแหละผิดวันนั้น ที่มาอยู่ ม.อุบลฯ พ่อท่านก็เรียกมา “พ่อแรงฝึก คุณแรงฝึก อยู่ไหน โชว์ตัวหน่อยสิ จะให้ไปอยู่ ม.อุบล ไปทำสวน ๓ ไร่แก้งจัน ให้ประชาชนดู ๓ ไร่แก้งจันมันเป็นอย่างนี้ ทำยังไงถึงจะแก้งจันได้” ผมก็เลยมาอยู่ที่ ม.อุบล มาทำสวน ๓ ไร่แก้งจัน แต่ต้องมีแต่ด้วย นะครับ สามไร่แก้งจันนี้ คนทำต้องปลอดอบายมุขแล้วจะพบความสุขตลอดกาล

สวน ๓ ไร่ที่ผมทำใน ม.อุบลฯ ผมถือหลักว่า “๑ ปีมี ๓๖๕ วัน ปลูกทุกอย่างที่กิน ได้กินทุกอย่างที่ปลูก ปลูกอย่างละต้น ปีหนึ่งมี ๓๖๕ วัน ปลูกกล้วยให้ได้ ๓๖๕ ต้น ปลูกมะละกอให้ได้ ๓๖๕ ต้น ปลูกมะนาวให้ได้ ๓๖๕ ต้น ส่วนมะเขือ ผักปัญญ่าอ่อน ผักกาดต้นหอม ผักชีอะไรต่าง ๆ จะพยายามปลูกให้ได้ เป็นหมื่นๆ ต้น” พูดกันง่าย ๆ ว่าสวน ๓ ไร่แก้งจันนี้ ไร่ไปหมด มีแต่ของที่กินได้ แม่บ้านผมก็เป็นคนขยันปลูก จนเดี๋ยวนี้ ต้องแข่งกันตื่น ถ้าผมตื่นตี ๒ เขาก็ตื่นตี ๑ แข่งกันตื่น มันมีไฟในการทำงาน

ทำงานแล้วไม่รู้จักเหนื่อย ไม่รู้จักเมื่อยไม่รู้ว่าจะตัวเองไปเอากำลังมาจากไหน ผมเอง

ก็งเหมือนกัน

๗ ความรู้สึก....ก็ศรัทธาพ่อท่าน และผลผลิตที่ได้มาก็ไม่เคยคิดว่ามันจะเอาไปเป็นเงินเป็นทอง ท่านก็บอกว่าอย่าไปเน้นเรื่องเงินเรื่องทอง ผมเป็นคนรวยมาก่อน สมัยก่อนมีเงินเป็นล้าน ผมตั้งใจว่า ผมไม่อยากจะรวยเหมือนแต่ก่อน การรวยของผมในโศกนี่คือการรวยของทำอยู่ทำกิน

ไม่ใช่รวยเงินทอง และจำคำพระพุทธรูปเจ้าตรัสไว้ว่า “ข้าวเปลือกเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง อาหารเป็นหนึ่งในโลก” ถ้าตราบใดที่ทุกคนยังอาศัยข้าวเปลือก ยังไปซื้อข้าวจากตลาดซื้ออาหารจากตลาด ถือว่าเราไม่มีทรัพย์ ยังมีสารพิษถึงจะอยู่รอดปลอดภัย ดังนั้นเราจะต้องปลูกเองไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ถึงจะเป็นผักเป็นอาหารปลอดสารพิษจริงๆ

๗ ปัญหาและอุปสรรค ถือว่าไม่เจออุปสรรคเพราะเรารู้อยู่แล้วว่าดินเป็นอย่างไร เพียงต้องใช้เวลาและความขยัน อดทนและความเข้าใจ การทำเกษตรแบบ ๓ ไร่แก้งจันนี้ จะหายจนทันทีตั้งแต่เริ่มทำ นั่นคือเราเริ่มคิด ก็เริ่มหายจนทันที คือ ๑.ต้องมารักษาศีลก่อน อยากให้ศีลบริสุทธิ์ต้องมากินอาหารมังสวิรัต ลดละเลิกอบายมุข ๖ ให้ได้ทั้งหมด(ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดูการละเล่น ไม่เล่นการพนัน ไม่ดื่มสุราไม่คบเพื่อนชั่ว ไม่เกียจคร้านการทำงาน ซึ่งถ้าได้ใน ๕ ข้อต้นแล้ว ข้อ ๖ มันจะเป็นเอง ขยันเองโดยอัตโนมัติ

ในปัจจุบันนี้ไม่มีความท้อแท้ใจหรือทุกข์โศกในใจอะไร เพราะว่า ในอดีตเคยเป็นหมอลำมาก่อน ในขณะที่ทำสวนจึงร้อง หรือลำให้ตัวเองฟังอยู่บ่อยๆ เป็นคนรื่นเริง ชอบ

สนุกสนานมาก่อน เมื่อก่อนไม่เคยมีจิตใจใฝ่ในการทำเกษตรเลยแม้แต่น้อย มีบ้างที่อยากเป็นพ่อค้าเพราะอยากร่ำอยากรวยอยากเป็นศิลปินหมอลำที่โด่งดัง หาเงินได้เยอะๆ แม้มีลูก ก็สอนลูกๆให้มุ่งเรียนให้สูงเพื่อจะได้เป็นเจ้าเป็นนาย จะได้หนีพ้นจากไร่นา ลูกๆก็คิดอย่างนั้นตาม เรียนจบสูงกันทุกคน แต่เมื่อทุกคนได้มาเรียนรู้อบรมแล้ว ก็หันกลับมาใช้ชีวิตอย่างพอเพียง อย่างพึ่งพาความสามารถของตนเองอย่างพอเหมาะ

การอยู่ในชุมชน ม.อุบลฯนี้ ดีมากเลยตรงที่ได้ทำงานในหน้าที่รับผิดชอบอย่างเดียว เมื่อถึงเวลากินข้าวก็จะได้ยินเสียงระฆังเรียกก็ไปกินได้เลย มีแต่ทำอย่างเดียว ซึ่งปลูกแล้วได้พืชผักก็เก็บเข้าโรงครัวซึ่งสบาย แม่ครัวก็รับผิดชอบทำอาหารให้พวกเรากิน ซึ่งเป็นระบบที่ดีมีการขับเคลื่อนไปพร้อมๆกัน ผมว่าการระบบพี่น้องของชาวโศกแบบนี้มันดีจริงๆอยากเชิญชวนพี่น้องชาวบ้านมาดูแลเอาแบบอย่าง ผมว่าหากคนดีอย่างชาวโศกนี่ก็หาได้ยากมากอย่างผมเมื่อมาปฏิบัติมาฝึกอย่างที่ว่าโศกทำไม่มีเลยสักวันในเวลา ๕ ปีกว่าที่จะทุกซี้ใจ หรือรู้สึกว่าคุณหมูกำลังหลอกเอา(เมื่อก่อนที่อยู่ทางโลกถูกหลอกจนหมดเนื้อหมดตัวเป็นหนี้เป็นสินมากมาย) และยิ่งทุกวันนี้แม้ว่าตัวเองจะมีความรู้หน่อยเพราะจบแค่ ป. ๔ ก็ตั้งใจในการไปศึกษาเอาความรู้จากผู้ที่มีความรู้มากเรียนมาสูง หรือผู้ที่มีธรรมมาก ผู้ปฏิบัติธรรมมาก่อน ซึ่งก็ทำให้เรามีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ใจดีใจมั่นคง ไม่เกิดความทุกข์ยาก มีความหวังสูง ในปัจจุบันนี้ได้พบความสุขที่แท้จริงแล้ว ซึ่งมันเกิดจากการที่เราเป็นคนมีศีล รักษาศีล ปฏิบัติกันทั้งครอบครัว และการที่ได้มาพบหมูกำลังที่ดี ซึ่งการที่ได้รับความรู้ต่างๆ ได้ปฏิบัติที่ตน ได้ผลที่ตนรู้สึกว่าได้มากมายเลย ไม่ว่าผมจะไปอยู่ที่ไหน หรือหากว่าเขาไม่ให้อยู่ที่ม.อุบลฯนี้แล้วผมก็จะไม่ทิ้งหมูกำลัง ไปอยู่ที่ไหนก็จะนำแนวทางนี้ไปปฏิบัติ ไปสร้างสวนผักอย่างนี้แหละ

เหมือนเดิม ซึ่งก็ถือว่ามันเป็นสิ่งที่ดีเกิดมีในตัวเราอยู่แล้ว มันใจมาก ๆ จะมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นและอยากเชิญชวนพี่น้องมาศรัทธา มาทำ มาสร้างด้วยกัน นี่คือการทำกิจกรรมธรรมชาติ ปลูกอยู่ปลูกกิน เป็นคนมีศีลมีธรรม ลดละเลิกอบายมุขให้ได้ มันจึงเข้าสู่วิถีชีวิตที่ถาวรยั่งยืนจริง ตราบใดถ้าเรายังหลงกระแสสังคมโลกๆอยู่ หวังอยากได้เงินได้ทองหวังอยากเที่ยวอยากเล่น อยากสนุกอยากหาเงินเยอะๆ การได้เงินเยอะไม่ใช่เป็นการร่ำรวยในชีวิตจิตวิญญาณหรอกครับ มันเป็นแค่ทรัพย์ภายนอก ทรัพย์แท้ของมนุษย์ก็คือ อาหารเป็นหนึ่งในโลก ข้าวเปลือกเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง พระพุทธรูปท่านตรัสไว้อย่างนั้นครับ แต่การเป็นคนมีศีลมีธรรมนั้นต่างหากคือทรัพย์แท้ของมนุษย์ และถ้าเราทิ้งศีล ทิ้งธรรมก็จะนำภัยภยันตรายเข้าสู่ครอบครัวของเราทันทีเลย เพราะฉะนั้นก็อย่าทิ้งธรรมะให้เป็นคนมีศีลมีธรรม อยู่กับหมูกำลังด้วยความรักและบ้านเมืองก็จะเจริญอยู่เย็นเป็นสุขไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน.

(ตอน ๑)

พ่น เล่นหวง เพื่อปลั้วว่าจะได้เงินมาใช้หนี้ แต่
 อดบางมุขพวกนี้ จึงไปจูงก็จูงแง่ หนักหนาสาหัสเข้าไปอีก
 สภาพสังคมของเราก็ทำท่าจะเสื่อมลงไปเรื่อยๆ
 เสื่อมเพราะว่าคุณภาพชีวิตคนต่ำ กลั้ม ไม่มีความสุข
 แล้วก็หาทางออกไม่ได้. (อ่านต่อฉบับหน้า)

“ทางออกทางรอดของเกษตรกรไทย”

ประเทศไทยเราเป็นประเทศกสิกรรม มีพื้นที่การเกษตร
 อันกว้างขวางพืชพรรณต่างๆเจริญงอกงามดีและนี้เป็น
 สาเหตุให้ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร
 และอาชีพนี้เอง แทนที่จะสร้างความมั่งคั่งมีสุขให้กับ
 ครอบครัว ในปัจจุบันกลายเป็นว่ามีปัญหาอย่างใหญ่หลวง
 เกษตรกรส่วนใหญ่จากจนมีหนี้สิน ไม่ประสบความสำเร็จ
 ในชีวิตความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตต่ำ เป็นปัญหาหลักของ
 ประเทศที่แก้กันมานานปี แต่ปัจจุบันเกษตรกรก็จาก
 ล่าบาก จึงจากจนซ้ำซากอยู่ตนเอง วันนี้มีโอกาสได้
 มานมัสการท่าน “สมณเสด็จสีล ธาตโร” จะขอความ
 รู้ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่าน เกี่ยวกับ
 “ทางออกทางรอดของเกษตรกรไทย” ซึ่งคาดว่าจะเป็น

ประโยชน์ต่อเกษตรกรหรือประชาชนทั่วไปอย่างมากทีเดียว
 ✪ กราบนมัสการท่านอาจารย์ ภาพรวมของเกษตรกร
 ไทยในเวลานี้เป็นอย่างไรครับท่าน

✧ สวัสดิ์ท่านผู้อ่านและเกษตรกรทุกท่าน หลางปี
 มานี้อาตมาได้ไกลซัดพุดคุดๆ ได้ไปแจ่ม ไปสัมผัสชีวิต
 ความเป็นอยู่ของเกษตรกรเป็นจำนวนมาก โดยภาพ
 รวมก็คือเกษตรกรเราจ้งล่าบากอยู่ จ้งมีหนี้สินอยู่มาก
 ส่วนใหญ่ก็จ้งหาทางออกให้กับตนเองไม่ได้ เกษตรหลง
 ลืมชีวิตเก่าๆของบรรพบุรุษซึ่งเคยทำงานเลี้ยงเรามา
 ท่านมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีหนี้สิน แต่ปัจจุบันจะมี
 เกษตรกรจ้งจ้งล่าบากที่จ้งไม่เป็นหนี้สินบางรายแม้แต่
 ที่ทำกินก็ขายเขาหมดแล้ว ขางหมดแล้วก็จ้งใช้หนี้เขาไม่
 หมด กลั้มมากเข้าหาทางออกไม่ได้ก็กินเหล้าหรือเล่น

ปฏิทินงานอโศก

- ✧ โสมไม้ไทรง ม.วช. ครั้งที่ ๑๒
 ณ ราชนี้อโศก
 จันทร์ที่ ๔ - อังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐
- ✧ อโศกรำลึก “บูชาพระบรมสารีริกธาตุ”
 ครั้งที่ ๒๕ ณ สันตอโศก
 เสาร์ที่ ๙ - จันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐
- ✧ คีนสู่เหย้า เข้าคีนรัง(นศ.ปธ.)
 ณ สันตอโศก
 เสาร์ที่ ๗ - อาทิตย์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

“หมาหมา...ใครว่านกกับปลาจะต้องเป็นผู้ล่ากับเหยื่อเสมอไป
 ในเมื่อเจ้าหงส์สีดำผู้แสนใจดีตัวนี้คาบอาหารมาป้อนจนถึงปากปลา
 คาร์ปในบ่อน้ำของอุทยานสัตว์ป่าของมณฑลกวางตุ้ง ทางใต้ของจีน
 ดูแล้วช่างน่ารักน่าเอ็นดู...”

(นศพ.ผู้จัดการ ๑๐ เม.ย. ๒๕๕๐)

ข่าวด่วน

งานเกษตร, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

รายการอาหาร	ออกจาก
ข้าวราดแกง ๑ อย่าง ๐ บาท	ส้มตำ
" " " ๒ " ๑๐ "	เอาซี
" " " ๓ อย่างขึ้นไป ๑๕ "	
อาหารพิเศษ	แต่
ก๋วยเตี๋ยว, ขนมจีน, ส้มตำ	๕ บาทนะ
จานละ ๕ บาท	!!?
ข้าวเหนียว... ฟรี	เงินไม่พอ

กินข้าวแล้วรู้สึกว่างไปเลย...
 เต็มทั้งวัน
 ใจพลวงวนไปงง...

นั่นเนื้อ ๕๐ สกต
 ไม่นับที่รถกลับบ้าน
 ฉันมี ๒ บาท
 ...พอไหม?

ฉันมีน้ำสลิง
 ฉันมีบาท
 น้ำลียง

พอจ้งไป??

พอแน่นอน ขอรับ... ซ้อมส้มตำ ๑ บาท ๕ บาท
 ข้าวเหนียวขอตละ ๑จาน ฟรี ขอรับ...

อ้ออ้อ
 อ้ออ้อ
 อ้ออ้อ

นอกลแล้ว
 ว่าพอ...

แต่ตกคุ่มในขู่กินข้าวอ้อมแป๊ะ
 รวมหมดแล้วจ้งไปเพียง ๕ บาทจ้ง

ธรรมะเพื่อท่าน

คนทำดีคือคนรวย

บางคนอาจสงสัยว่า การเป็นนักปฏิบัติธรรมใฝ่บุญใฝ่กุศล จะกลายเป็นคนรวยได้ไหม

เรื่องความรวย พ่อท่านได้ให้ความกระจ่างไว้ในกาเทศนาที่สันตโศก เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ดังนี้

๑. “รวย” แบบทุนนิยม ซึ่งแบ่งได้อีก ๓ แบบ ได้แก่

รวยแบบทุจริต เพราะเก่งมากๆ เก่งฉวย เก่งโกง เก่งกิน เก่งเอา

เปรียบเอารัด เก่งขูดรีด ฉลาดยอดเยี่ยม กับอีกแบบคือ รวยแบบสุจริต

และอีกแบบก็รวยแบบคนกึ่งดีกึ่งเลวก็รวยได้

๒. “รวย” แบบบุญนิยม คนรวยชนิดนี้ ดีแท้ ซื่อสัตย์ สุจริตแท้ มักน้อยสันโดษจริง มีสมรรถนะสูง ขยันหมั่นเพียร อุตสาหะอยู่ในสังคม ช่วยสังคมอยู่เต็มที่มีคุณธรรมจริง ๆ แต่ใจจริง “อยากจน” จึงมุ่งเสียสละ ไม่สะสมให้ตน ทำงานฟรี ไร้รับใช้สังคมอย่างมีความสุข คนรวยชนิดนี้เรียกว่า “คนจนมหัศจรรย์”

ฟังคำเทศนาของพ่อท่านเรื่องคนรวย ๒ แบบ ก็จะเข้าใจคนรวยในทางบุญนิยม ก็คือ “คนจนมหัศจรรย์” แบบพระพุทธเจ้านั่นเอง. **ส.โพธิ์**

บุ้งตามรอยบิณฑบาต

ชื่อ คุณยายอินทร์ เฟื่องจันทร์ (โยมแม่ท่านชินโร)
อายุ ๗๒ ปี
สูง ๑๓๖ ซม.
น้ำหนัก ๔๔ กก.
เกิด เดือน ๔ พ.ศ.๒๔๗๘
ภูมิลำเนา บ้านหนองช้างแรด ต.ไพศาลี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์
สถานภาพ แต่งงาน บุตร-ธิดา ๓ คน

ครอบครัวที่รักกันดี
คุณยายทำงานหมดทุกอย่างทั้งทำนาทำไร่ เลี้ยงลูก สร้างครอบครัว อดทนเอาใจเองตลอด

ชีวิตวัยเด็ก...

เป็นคนที่ ๒ จากพี่น้อง ๔ คนชาย ๒ หญิง ๒ ตอนเด็ก ไม่ได้เรียนหนังสือเลย ตั้งแต่จำความได้ ก็จำได้ว่า คอยช่วยพ่อแม่ทำงานมาตลอด ทำงานทุกอย่างที่บ้านทำสุขภาพร่างกายก็แข็งแรง ไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยอะไรเลย จนแก่ตัวมาแล้วจึงมีบ้างเจ็บออกๆ แอดๆ พอเติบโตทำงานได้ก็ช่วยเหลืองานพ่อแม่มาตลอด ทำงานได้ทุกงาน คุณยายเริ่มไถนาโดยใช้ควายตั้งแต่อายุ ๑๒ปี จากนั้นก็ทำไร่ทำนาได้ทุกขั้นตอนมาตลอด ในสมัยก่อนยังไม่มีโรงสี คุณยายก็มีหน้าที่จะต้องตำข้าวสารกรอกหม้อทุกวัน แต่เรื่องทอผ้าคุณยายไม่ได้ฝึกเลย จึงทำไม่เป็น แต่ถ้าปั่นนุ่นของฝ้ายให้เป็นเส้นด้ายฝ้ายละก็ถนัดนัก ตอนนั้นครอบครัวมีที่นาร้อยกว่าไร่ ก็ทำนากันหมด เสรีงานหนักทำไร่ ชีวิตไม่ได้หยุดนิ่ง จะว่าขยันก็คงใช่ แต่ที่ทำกันทุกครัวเรือน

ปฏิบัติธรรม...

รู้จักโศกตั้งแต่สมัยที่ท่านชินอายุ ๑๘-๑๙ ปี ท่านชินนามบวชเณรกับชาวโศกแล้วย้ายมาอยู่ที่วัดศาลโศก คือมาเรียนหนังสือในตัว (สมัยที่ยังเรียนหนังสืออยู่ที่แควมารู้จักและปฏิบัติตามแนวของวัด) มาเลิกทำนาก็ตอนอายุกว่า ๕๐ ปีแล้ว จึงย้ายเข้าอยู่ที่ศาลโศก (อยู่ใกล้สมณะลูกชาย)

อยู่ในชุมชนศาลโศกนี้สบาย มีความสุขได้ทำบุญใส่บาตรทุกวันฟังธรรมรู้เรื่องดีแต่ไม่จำสิ่งที่ปฏิบัติได้ก็คือ การได้กินมังสวิรัตินี่ไม่ขาดตัว ไม่โกรธโมโหอะไรใครอื่นหรืออก จะมีก็แต่กับคุณตาคนเดียวเท่านั้นแหละ(กุกรรม)

สมณะลูกชายก็มาคุยทุกวัน ท่านก็อยากให้อยู่นานๆ อยากให้อยู่ที่นี้แหละ ปีหนึ่งก็อาจจะไม่อยู่นี่แล้ว ยายก็อาจจะไม่อยู่นี่แล้ว อาจกลับไปอยู่บ้านบ้าง เพราะตอนนี้ก็ที่บ้านไว้ไม่มีใครอยู่

ฝากข้อคิด...

ที่พ่อท่านบอกว่าจะอยู่นาน ๑๕๐ ปี ก็รู้สึกดีใจด้วย แต่เราคงต้องตายก่อน ไม่กลัวการตายหรอก กลัวแต่จะลำบาก กลัวจะตายยาก ได้แต่อธิษฐานว่า ถ้าตายก็ขอให้ตายง่าย ๆอย่าได้ทุกข์ทรมานเลย ก็อยากกลับมาเกิดเป็นชาวโศกอยู่นะ อยากเป็นแม่สมณะอย่างนี้ละ

ชีวิตครอบครัว...

แต่งงานตอนอายุ ๑๕ ปี กับคุณตาคันย์ (อายุ ๒๑) เพราะคุณตามาบวชที่หมู่บ้าน แล้วก็สึกออกมาแต่งงานกัน ก็ทำมาหากินเลี้ยงชีวิตและสร้างครอบครัวด้วยอาชีพทำนาทำไร่ ก็ไม่ได้มีความลำบากเดือดร้อนอะไรนะ เพราะว่า ทำอยู่ทำกินมีอยู่มีกินไม่อดไม่อยาก แต่ก็ไม่ใช่ว่ามีทรัพย์สินเงินทอง มีบุตร ๓ คน ชาย ๒ หญิง ๑ ลูกๆ ไม่มีใครได้เรียนสูงหรอก แต่ก็จบ ม.ศ.๓ (ม. ๖ ปัจจุบัน) ชีวิต

เพราะชาตินี้ถูกก็จึงไปดีแล้ว ได้ทำดีบ้างแล้วก็มุ่งหน้าทำดีต่อไป

โยมแม่ของสมณะลูกชาย

ความจริงอาตมาไม่ใช่ลูกคนโต มีพี่สาวอีกคนหนึ่งซึ่งตายตั้งแต่ยังเด็ก ก็เลยได้เป็นลูกคนโตมีน้องสาวและน้องชาย ตอนนั้นก็ยังเป็นโสดกันทุกคน(นามสกุลเฟื่องจันทร์อาจสูญพันธุ์ไปก็ได้) ทั้งโยมพ่อ โยมแม่เป็นคนขยันโดยสายเลือด สมัยก่อนโยมพ่อติดเหล้าติดบุหรี่ แต่ตอนหลังเลิกได้เด็ดขาดตอนนั้นอาตมายังเรียนระดับชั้นประถม แต่แม่เป็นคนขยันเอาภาระ แม่ไม่ได้เรียนหนังสือเพราะตอนนั้นขายกับตาไม่ให้เรียน แต่ให้เลี้ยงควาย ให้จับ ปลาขาย แม่ต้องทำงานทุกอย่างแทนยายเพราะยายไม่ค่อยแข็งแรงเจ็บป่วยออกๆ แอดๆ แม่ก็เลยอ่านหนังสือไม่ออก แต่แม่แม่จะไม่ได้เข้าโรงเรียนก็เลี้ยงลูกเป็นผู้เป็นคนได้ แม่ขยันทำงานเก่งทุกอย่าง พอโตขึ้นก็ต้องตื่นมาซ่อมข้าวตำข้าว ตั้งแต่ยังเด็กจนอายุมากก็ยังทำอยู่ เป็นความเคยชินมาจนไม่เห็นว่าเป็นความทุกข์ยากลำบากอะไร มันเป็นเรื่องจริงของชีวิต ความที่แม่เป็นนักสู้มาแต่ไหนแต่ไร จึงได้ถ่ายทอดทางพันธุกรรมสู่ลูก โดยการให้ลูกๆทุกคนขยันและทำได้อย่างที่แม่เป็น คือ แม่ฝึกลูกให้เคยชินกับความยากลำบาก อาตมาสมัยก่อนก็เคยน้อยใจและไม่เข้าใจว่าทำไมลูกบ้านอื่นเขามีเวลาได้เล่นได้สนุก ไม่ต้องทำงานทุกข์ยากลำบากอย่างลูกของแม่ แม่จะใช้ให้ทำงานอย่างมีจังหวะกาะแต่ต้องทำงานเป็นให้จริง แม่จะสอนลูกแบบถึงบทต้องดีที่ดี ให้ความรักก็ให้อย่างเต็มที่ของความ เป็นแม่ แม่สอนลูกแบบไม่เคยปิดปิดว่ามีเงินเท่าใด ขายข้าวขายอะไรได้เท่าใดก็จะใส่กระป๋องเอาตั้งไว้ให้รู้ทุกคนก็รู้แต่ คือให้ลูกรู้ว่ามีหรือไม่มี ในชีวิตไม่เคยขโมยเงินแม่เลยนะ แม่ไม่เคยมีหนี้อะไรใคร อาตมาได้มาจากแม่ทั้งความประหยัด และความขยัน ที่ได้มาเพราะว่าอาตมาทุกข์ยากลำบากมากกับแม่ แม่ไม่ต้องสอนว่าเราต้องประหยัดอย่างไร ต้องรู้คุณค่าของเงินอย่างไร แต่แม่พาทำ พาปฏิบัติให้เห็นให้รู้คุณค่าอะไรต่อมิอะไรไปพร้อมในตัว คือแม่เป็นอะไร ทำอะไร แบบไหน รู้สึกอย่างไร เราซึ่งเป็นลูกอยู่รับรู้ อยู่ร่วมและปฏิบัติอย่างแม่จึงได้อย่างที่แม่เป็น เราได้รู้คุณค่าว่าพ่อแม่เรานักเหน็ดเหนื่อยขนาดไหน ทำให้เราเป็นคนรู้คุณค่า และประหยัดโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องมาครอกทว่าประหยัดนะลูก ในชีวิตพวกเขาหลายๆ ไม่มีใครทำให้แม่ได้เสียใจร้องไห้อะไรหรอก ก็ได้ลูกดี เพราะแม่สอนมาดี

เรื่อง สุขภาพ มีอยู่ช่วงหนึ่งอายุ ๕๐ กว่าปี แม่อ่อนมาก เป็นความดัน โยมพ่อก็เป็นโรคเบาหวาน คือเริ่มป่วยหนักทั้งคู่ อาตมาจึงได้โอกาสเอาพ่อแม่เข้ามาวัด มารักษาโดยการคุมอาหาร กินอาหารมังสวิรัตินี้และใช้ยาใช้หมอบ้าง ที่สำคัญคือ อาตมาก็ได้เข้าไปใกล้ชิด ไปให้กำลังใจและอยู่ด้วย ตั้งแต่นั้นก็อยู่วัดมาเรื่อย จนถึงวันนี้

อาตมาไม่ได้ชวนชวชเอาพ่อแม่มาอยู่วัดหรอกนะ ก็รู้ว่าพ่อก็คือพ่อ แม่ก็คือแม่ อาตมาเข้าใจนะว่าเส้นทางศาสนานี้ไม่ใช่เรื่องของการบีบบังคับใครไม่ได้ มีทางเดียวคือเราต้องพิสูจน์โดยตัวเราให้เขาเห็นเมื่อเขารู้เขาเห็นเขาก็จะมาเอง จนอาตมาบวชมาได้วัน ๒๐ พรรษาแล้ว พ่อแม่ป่วยนั้นแหละจึงได้เอามารักษาตัว และก็ได้ขึ้นจนทุกวันนี้พวกเขาก็บอกว่าคงไม่ไปไหนแล้วละ จะขอตายอยู่กับวัดเรานี้แหละ ถึงวันนี้อาตมาก็ว่ามันคุ้มค่านะที่พอกับแม่มาอยู่วัดได้ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปีแล้ว พวกเขาได้มาเข้าใจอะไรต่อมิอะไรเพิ่มขึ้น แล้วยากโยมพ่อก็มีคือหูตึง ซึ่งก็ฟังอะไรได้ไม่ดังก แต่ก็ได้เห็นโดยพฤติกรรมอยู่แล้ว ทำให้วิญญาณของพ่อแม่ดีพอสมควร นั่นคือ เป็นการสื่อความหมายว่า ถ้าลูกไม่ดีพ่อแม่ก็อายุไม่ยืนเหมือนยาพิษที่วางไว้รอวันออกฤทธิ์เป็นพิษฉับไฉนก็ฉับนั้น อย่างคำโบราณที่ว่า ถึงลูกจนทนได้ไม่ทุกข์หนักเท่าลูกรักประพฤตินเป็นคนชั่ว เอ็งจะจนไม่เป็นไรหรอก แต่เอ็งอย่าชั่วก็แล้วกัน เพราะถ้าชั่วนะ มันตรอมใจตายไม่รู้ตัวนะ (ห่างลูก กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ภูมิต้านทานตกโรคแทรกซ้อนเจ็บป่วย) หน้าที่ของลูกที่จะตอบแทนพ่อแม่ก็คือทำตัวเองให้ดี ก็เป็นการตอบแทนพ่อแม่แล้ว

ฝากถึงผู้สูงอายุ...

ที่เพิ่งครั้งสุดท้ายของชีวิตน่าจะเป็นสังขาร ฉะนั้นวัยสูงอายุก็อย่าไปหวังพึ่งลูกพึ่งหลานอะไรมากมาย การพยายามพึ่งตัวเองนั่นก็ทำอยู่แล้ว แต่ก็ต้องพยายามเอาธรรมะมาประยุกต์ใช้กับวัยของตัวเอง ว่าวัยขนาดเรานี้ก็ต้องปล่อยให้วิบากมันจัดสรรอย่าเอาความรักที่มีต่อลูกมาทุ่มโถม เราทำหน้าที่ของความเป็นพ่อแม่เป็นแม่มาถึงขั้นปลายของชีวิตแล้ว ควรจะวางได้แล้วละ คือถ้าผูกพันมากเกินไป เราก็จะมีวิบากเพราะความผูกพันที่มากเกินไปนั่นเอง.

❖ “คอร์สมหัศจรรย์” ต่อจากหน้า ๑

ทรงประทานให้พสกนิกรชาวไทยนำมาใช้กับการดำรงชีวิต

ชาวชุมชนดินหนองแดนเหนือมีสมาชิกอยู่ด้วยกันทั้งผู้ใหญ่และเด็ก จึงจำเป็นต้องอาศัยกลวิธีและกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพมาใช้ในชุมชน เพื่อให้ชาวชุมชนอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตอย่างสมดุลในสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในยุคปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทางชุมชนจึงได้จัดค่ายศีลเด่น โดยใช้การอบรมแบบคอร์สมหัศจรรย์และเวิร์คช็อป ชื่อโครงการ “**เพิ่มศรัทธาบูชาธรรม**” ในวันจันทร์ที่ ๑๒ - วันพุธที่ ๑๔ มี.ค. ๒๕๕๐ ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี มีสมณะ ๓ รูป นำอบรมโดยมีสมณะดินไท ธาณีย สมณะดินทอง นครวี สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ๑. ชาวชุมชนมีโอกาสพบสมณะ ๒. ได้เปิดใจ เรียนรู้ ให้อภัยซึ่งกันและกัน ๓. เสริมสมรรถนะในการดำรงชีวิตในฐานะสมาชิกของชุมชนต้นแบบด้านคุณธรรม ๔. ศึกษาการรักษาสุขภาพด้วยหลัก ๗ อ. ๕. ผูกหัดให้ชาวชุมชนได้ทำงานเป็นทีมและมีกระบวนการ

เริ่มด้วยเวลา ๐๙.๐๐ น ของวันจันทร์ที่ ๑๒ มี.ค. ๒๕๕๐ สมณะทั้ง ๓ รูป ได้แนะนำหลักการปฏิบัติให้แก่ญาติธรรมที่มาร่วมเข้าคอร์ส ๒๔ คน โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม และกำหนดเวลาพูดคุยกับสมณะ ๓ ช่วง คือช่วงเช้า ๐๙.๓๐ - ๐๖.๐๐ น. ช่วงบ่าย ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ช่วงค่ำ ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. บรรยากาศในการทำคอร์ส ญาติธรรมตั้งใจในการฝึกฝนอบรมปฏิบัติกันดี

สำหรับวิธิตำเนิการ คือ ด้านจิตภาพ - พบสมณะ เพิ่มอติศีล โดยหลัก ๔ พ. ๖ ม.

สำหรับ **หลัก ๔ พ.** คือ ๑. พร้อมให้เวลา ๒. พร้อมให้ความเข้าใจ ๓. พร้อมให้อภัย (ไม่ถือสา) ๔. พร้อมให้ความร่วมมือ (ไม่ทำอะไรตามใจตนเอง)

และ**หลัก ๖ ม.** คือ ๑. ไม่พูดแนะนำสั่งสอนใคร (ยกเว้นพูดให้ผู้อื่นแนะนำสั่งสอน) ๒. ไม่พูดข้อบกพร่องของผู้อื่น (ยกเว้นตัวเอง) ๓. ไม่พูดข้อดีของตนเอง (ยกเว้นผู้อื่น) ๔. ไม่รีบปฏิเสธควรรับไว้พิจารณาก่อน (ยกเว้นขอปรึกษาหารือ) ๕. ไม่ได้เถียง (ยกเว้นการพูดคำว่า “ขอบคุณ”) ๖. ไม่พูดสรุปกิลสผู้อื่น (ยกเว้นตัวเอง)

๑ **นางกอใจ ชาวหินฟ้า** อายุ ๖๐ ปี “เริ่มตั้งแต่วันแรกจากการฟังธรรมและลงมือปฏิบัติตามคำแนะนำ ก็ทำให้เริ่มเห็นตัวเองเห็นข้อบกพร่องเพิ่มขึ้น ก็เริ่มทำสิ่งที่เราเห็นแก้ไขปรับปรุงตัวเอง เช่น การอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นอันดับแรก ความรีบร้อนรีบเร่ง ความไม่เอาจริงเอาจังกับศีล ไม่ตรวจตัวเอง ฯลฯ พอวิธีจัดการกับตัวเอง และกิลมมือปฏิบัติ เครื่องศีล ตรวจตัวเองบ่อยๆ ปรับแก้ตัวเองบ่อย มองตน ปฏิบัติอานาปานสติแค่เวลา ๒ - ๓ วัน จากการที่ลงมือทำ ก็เห็นผลที่จิตใจของตนเองและเพื่อนร่วมงาน

เห็นแนวทางการพัฒนาตนเองและชุมชนร่วมกัน ๔ พร้อม ล้อม ๖

สิ่งที่ควรปรับปรุง อยากให้มีเวลาในการอบรมเข้าคอร์สนานกว่านี้ และควรให้มีต่อเนื่องนานๆ ครั้ง หรือบ่อยครั้ง, การแบ่งกลุ่มพบสมณะ น่าจะพบกับหลายๆ รูป และควรจะมีการบอกกล่าวล่วงหน้า เพราะสมาชิกประจำชุมชนหลายคนไปทำธุระกับญาติมิตรที่บ้านเดิม (ในช่วงว่าง) เลยขาดโอกาสดีๆ อย่างนี้”

๑ **น.ส. อุมพร หนูตา** อายุ ๓๐ ปี “ได้พิจารณาเห็นความไม่เที่ยงของจิตวิญญาณ ความคิด การระลึก ซึ่งชั่วขณะเดียวจิตใจเราคิดได้เรื่องราวเป็น ๑๐๕ ปัญหา ๑๐๐๘ ได้ประโยชน์จากการจับจิตวิญญาณที่ไม่เที่ยง และช่วงเวลาที่อยู่ในคอร์สอบรม ก็สามารถจับจิตได้ไวขึ้น คิดว่าเวลาในการอบรมน้อยเกินไป อยากให้ใช้เวลา ๑๐ วัน คือทำให้ได้รับอานิสงส์เต็มที่ และควรมีกิจกรรมที่สมาชิกในคอร์สได้ทำร่วมกันทั้งหมด คิดว่าน่าจะได้รับความอบอุ่นเพิ่มขึ้น เช่น ออกกำลังกายร่วมกัน ลงแปลงผักร่วมกัน เป็นต้น”

๑ **นายไพโรจน์ อรรถสิริ** (ไพร่ล้น พันธุ์โลกอุดร) อายุ ๕๓ ปี “เป็นสิ่งที่ดีมากเหมาะกับชาวโศกในช่วงเวลานี้ เป็นสิ่งที่กำลังขาดแคลน หาได้ยากในโลกยุคนี้ เป็นความจำเป็น เป็นเรื่องเร่งด่วนที่สำคัญของชาวโศกที่กำลังเน้นงานเดินจิตหลาย

สิ่งที่ควรปรับปรุง ควรจะมีองค์ความรู้เรื่องอาหารกลางวันละ ๑ ชั่วโมง และควรจะมีจัดอีกหลายๆ ครั้ง (อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง)”

๑ **นายเลื่อน สิงทเสนา** อายุ ๖๒ ปี “รู้สึกว่ามีผลและมีประโยชน์มากครับ เห็นแล้วว่าคอร์สนี้เป็นคอร์สอบรมพิเศษมาก ควรให้มีไปเรื่อยๆ อย่างน้อยเดือนละครั้ง และมีสมณะทุกครั้งจะมีประสิทธิภาพกว่า ส่วนอบรมในกลุ่มขณะไม่มีสมณะก็เป็นการดีแต่จะดีมากเมื่อมีสมณะ”

❖ **สังฆสถานหินผาฟ้าหน้า จ.ชัยภูมิ** ในวันที่ ๑๔ มี.ค. ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๑ ทุ่ม ญาติธรรมจากดินหนองแดนเหนือได้นำทีมสมณะจัดคอร์สมหัศจรรย์มาถึงสังฆสถานหินผาฟ้าหน้า โดยมีสมณะดินไท ธาณีย สมณะดินทอง นครวี และสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ เพื่อทำคอร์สมหัศจรรย์ที่หินผาฟ้าหน้า ในวันที่ ๑๕-๑๗ มี.ค.๒๕๕๐

โดยเช้าวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๐๙.๐๐ น.เริ่มทำคอร์สโดยสมณะทั้ง ๓ รูป เกริ่นกล่าวแนะนำตนเอง แนะนำวิธีการหลักการง่ายๆของคอร์ส ไม่บังคับใคร ผู้ใดสนใจ มีเวลาเท่าไร ช่วงใดก็ได้ เป็นคอร์สเปิดไม่ว่าง ไม่มีเวลาที่ไม่เป็นไร นับว่าเป็นการคลายใจกันตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว

มีจำนวนผู้เข้าอบรมวันแรก ๒๓ คน ตรงกับมงคล ๓๘ ข้อที่ ๒๓ “นิวาโต” อ่อนน้อมถ่อมตน พ่อท่านเคยสอนว่า “ชาวโศกจะก้าวหน้าด้วยมงคล ๓๘ ข้อที่ ๒๒ และ ๒๓ คารโว นิวาโต”

ช่วงเวลาทำคอร์สในแต่ละวัน แบ่งเป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงที่ ๑ เวลา ๐๙.๐๐-๐๕.๓๐ น. ต่อด้วยการออกกำลังกาย (พิเศษในท่าที่ทำได้ทั้งสมณะและญาติโยม)จนถึงเวลา ๐๖.๐๐ น., ช่วงที่ ๒ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น., ช่วงที่ ๓ เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

ปรากฏว่าเวลาเข้าตรงเวลาแต่เวลาออกขอเพิ่มทุกครั้งทุกวัน จบไม่ลง แค่นี้ก็ไม่ธรรมดาแล้ว

หลังจากทำคอร์สผ่านไปเพียงครึ่งวันบรรยากาศในชุมชนหินผาฟ้าหน้า เริ่มเปลี่ยนไปจากการที่เคยจ้อยอยู่แต่กับงาน ไม่มีเวลาพูดคุยถามไถ่ ทำงานไปเพลินลืมการปฏิบัติธรรม กลัวเสียเวลาการทำงาน ความรีบเร่งเกิดขึ้น ความเป็นพี่เป็นน้องเริ่มห่างหาย อ่างงานมากไป มากจนเครียด เปลี่ยนจิตที่มุ่งในงาน มายินดีในศีลคู่กับการยินดีในงาน แทนการยินดีในงานอย่างเดียว ยินดีในการหักทหาย อ่อนน้อมถ่อมตน(เป็นเลื้อยเป็นไฉ) เจริญธรรมสำนึกดี ทุกครั้งที่พบเจอกัน แทนการห่างเหินรีบเร่งไปทำงาน เปลี่ยนมาให้เวลาแก่กันและกัน แทนการเสียเวลาในการทำงาน เปลี่ยนมาอ่านใจ อ่านความรู้สึกของตนทุกขณะ เกือบทุกขณะ ทุกช่วงตอน แทนการอ่านคนอื่น สรุปคนอื่น และโทษคนอื่นทุกครั้งที่มีปัญหา

วันที่ ๑ และวันที่ ๒ ผ่านไป ความชัดเจนในขั้นตอนการปฏิบัติตน การเข้าใจตน สังวรศีล สำรวมอินทรีย์ โภชนเมตตัตถุญญา ซาคริยานุโยคะ ซึ่งสภาวะของแต่ละคนที่สัมผัสได้จาก การพูดคุยสนทนา ซักถาม เปิดใจ จากกายกรรม คนไม่พูด ก็กล้าพูด คนพูดมาก ก็พูดน้อยลง คนทำเพื่อคนอื่นก็กลับมาทำเพื่อตนมากขึ้น คนเพื่อเจ้าฟุ้งซ่านก็ปรับแก้ไขตนเอง คนมองออกนอกตัวมากกว่า ก็เปลี่ยนกลับมามองตน คนใหม่เพิ่งเข้ามาอยู่ในชุมชน ๑-๒ เดือนก็เห็นทิศทาง ชึ่งตอนเช้าซึ่งในการปฏิบัติธรรม

ในวันปิดคอร์สอย่างเป็นทางการ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๓๔ คน ตรงกับ มงคล ๓๘ ข้อที่ ๓๔ ที่ว่า “การได้พบพระนิพพานเป็นมงคลอันอุดม” เสียงการเปิดใจในช่วงปิดคอร์สสรุปรวมๆจับใจความได้ว่า ทุกคนยินดีในศีล

เบิกบาน สงบเย็น โส้งโปร่ง ไม่ค้างคาใจ เบาว่างสบาย มหัศจรรย์จริงหนอคอร์สนี้

๑ **ท่านพร ขวัญสำราญ** “ได้เห็นใจเข้าใจเพื่อนร่วมงานและสมาชิกในชุมชนทุกคนมากขึ้น มีเมตตาเพิ่มขึ้น และอัศจรรย์ ที่ประทับใจ ในปภาฏิหาริย์ของหมู่กลุ่ม”

๑ **พลอยในดิน อินทรศรี** “ทำให้ได้รู้จักการปฏิบัติธรรมสูงขึ้นไปกว่าเดิม และรู้จักสังวรณระวังในศีลมากขึ้น”

๑ **บุญสาธ นาวาบุญนิยม** “ประโยชน์ที่ได้รับ - เพียงกล่าวคำ “พุทธ สรรณ คณฺฆามิ” ก็เกิดปีติ ในระยะยาว แต่ก็ป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการสืบสานความเพียรต่อไป ภายภาคหน้า เพราะเมื่อก่อนนั้นอาศัยสัญญาในการดำเนินชีวิตตลอดระยะเวลายาวนานเกือบ ๒๐ ปี มาคอร์สนี้ได้หัวเราะออกมาจากใจจริงๆ (หัวเราะไม่เป็นมา ๑๐ + ปีละ)”

๑ **เยาวภา โคตรบรม** “ได้เรียนรู้การพัฒนาตนเอง การรู้จักให้เวลา เพื่อสร้างความเข้าใจในตนเองและเรียนรู้ผู้อื่น ทำให้ไม่ถือสา ให้อภัยผู้อื่นได้ ลดความขัดแย้งในใจระหว่างกัน ทำให้เกิดความผาสุก ร่วมมือร่วมใจ ในการอยู่ร่วมกันในชุมชน (เกิดพลัง) ข้อเสนอแนะ

๑.ควรจัดต่อเนื่อง ๓ เดือน/ครั้ง หรือตามเหตุปัจจัยที่เป็นไปได้ แต่ไม่ควรหยุดหรือขาดการเข้าคอร์ส

๒.มีการติดตามผลหลังการเข้าคอร์ส โดยคนในชุมชนเป็นผู้ติดตามตลอด (การทำคอร์สเปิดหรือทำตลอดไปหลังจากหมดกำหนดวันแล้ว)

๓.สำหรับคนที่เข้ามาใหม่ในชุมชน ควรจัดเข้าคอร์สเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต และรู้จักตนเองและรู้จักคนในชุมชน เพื่อจะได้ปรับจิตใจ และอยู่ร่วมกับคนในชุมชนได้อย่างยั่งยืนและผาสุกในอนาคต ตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาอยู่ใหม่ๆ น่าจะช่วยให้เป็นแนวทาง ในการฝึกฝนปฏิบัติธรรมได้เร็วขึ้น ไม่เกิดความประหม่า อึดอัดใจเมื่อต้องเจอกับผัสสะของคนในชุมชน”

▲ เกิดสถาบันฯ ต่อจากหน้า ๑

ในหลายๆแง่ ซึ่งมีความสมบูรณ์พร้อมในพฤติกรรมของมนุษย์และของคน ให้เห็นชัดเจนในเรื่องความดี เป็นอยู่กัน

“มันจริงที่สุด” พ่อท่านมีวลีวิจิตรสังขารที่อหังการ “ที่คนทั้งหลายเมื่อเห็นพวกเราแล้วไม่รู้จัก เห็นเป็นแค่รูปสัณนิ เป็นสิ่งไม่มีคุณค่าอะไร เขายังไม่รู้ ไม่เห็นว่ามันเป็นสุดยอดแห่งธรรมัญญารังสี เขายังมองไม่ออกว่ามันอะไร อย่างไร ดีไม่ดี เขามองว่ามันเป็นเรื่องประหลาดๆ เป็นเรื่องบ้าๆบอๆ เรื่องตลกๆ แต่บางคนอาจจะมึนปัญญาอาจจะมองว่าทำที่เป็นเคร่ง ทำที่เป็นขอดเยี่ยม ทำที่เป็นมักน้อยสันโดษ ทำที่เป็นคนประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ทำที่เป็นคนอดทน เป็นคนไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง ทำที่เป็นไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำที่เป็นไม่เบื่องไม่ไร้ ไม่เอา ทำที่เป็นไม่หุนหันพู่ฟ่า ไม่มักมากตามโลกเขาเป็น ไม่แย่งไม่ชิง ไม่โลภ ดูซิจะไปได้ซักกี่บ้านนะ... คนมีปัญญาเขาก็มองออกเหมือนกันว่าเป็นลักษณะที่ดี แต่เขายังไม่เชื่อ เขาจะยังรู้สึกดูแคลนหรือจะยังรู้สึกเหยียดหยามอยู่ในใจ เพราะมันเป็นโลกโลกิยะนี้แหละคือละครน้ำเน่า จะว่าไปมันไม่ใช่ละครด้วยซ้ำแต่มันคือเรื่องจริงที่น้ำเน่า สังคมมันน้ำเน่าจริงๆ มันรวมทั้งหมดมันเน่ายิ่งมั่วทั้งหมัดมันเน่ายิ่งกว่านั้นอีก แล้วพวกเราเป็นพวกที่เห็นแล้วว่าคนที่อยู่ในวงน้ำเน่านี้ก็เหมือน “นกไม่เห็นฟ้า ปลาไม่เห็นน้ำ” น้ำเน่าๆ เขาก็คิดว่าดี ปลาหลงน้ำเน่าๆ นกหลงฟ้าเน่า และก็ไม่รู้จักฟ้าว่าควรจะหลุดพ้นออกมาควรจะซากริยะ ไม่ตื่น ยังฝันและก็อยู่ในฝันนั้นว่าเป็นจริง เป็นสุขเป็นทุกข์จริงๆ ต้องคืนชนวนชวาย ต้องเอา แล้วไม่รู้สึกรู้ตัว แล้วก็หลงไปมีชีวิตชีวิตคิดค้นตามแรงของโลกีย์ที่เขาพาเป็น แย่งกาม แย่งอัตตาแย่งองค์ประกอบของความเป็นกามของความเป็นอัตตาคือ ลภ ยศ สรรเสริญ สุข (ได้มาบำเรอ แล้วก็ไปเป็นกามสุขัลลิกะ) หลงอยู่อย่างนั้นไม่รู้เหตุมันคือทุกข์คือความไม่ตื่น ไม่รู้ คืออวิชชา คือความไม่เข้าใจความจริง แล้วก็ติดยึดอยู่อย่างนั้นวนเวียนมาตั้งแต่ไหนแต่ไร จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ก็หลงวนเวียนอยู่อย่างนั้น”

ยังคงเป็นประเพณีสืบทอดต่อไปสำหรับงานจัดงานที่ต้องมีการบูรณาการศึกษานองร.สัมมาสิกขาชั้น ม.๒ ทุกแห่งของชาวอโศก ได้มาช่วยเตรียมงานตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคมและอยู่ร่วมจนตลอดจบงานจุดลงทะเลเย็นได้รับหนังสือ ๓๐ ปี ศีรษะอโศก(เจ้าภาพงานปลูกเสกฯ) จึงทำให้ได้ทราบถึงประวัติและความเป็นมาของพุทธสถานและการต่อสู้เพื่อสร้างชุมชนให้เจริญมาถึงวันนี้

รายการต่างๆยังคงเข้มข้นด้วยธรรมะทำวัตรเช้า “เปิดโลกเทวดา” (ต่อจากงานพุทธฯ), ธรรมะก่อนฉัน “อาหารใจก่อนอาหารจริง”, ธรรมะภาคพิเศษตามความสนใจ “สมณะ-สิกขมาตุเกจิ”, ธรรมะภาคปาย “รายการพิเศษ-ตอบปัญหาฝ่าโลกเทวดา”, สัมภาษณ์ปฏิบัติกรภาคค่ำ “ทุกวันล้วนชวนติดตาม” ช่วงเวลาพิเศษหลังจากการทำวัตรเช้าเกือบทุกวันจะมีการประชุม เช่น ประชุมสถาบันบุญนิยม, ประชุมสัมมนาครูฯลฯ องค์ประกอบรวมของงานปลูกเสกฯก็ยังคงครบพร้อมอยู่เช่นเดิมเหมือนทุกครั้งเช่น การบริการตัดผมฟรี, การบรรยายและนำพาสู่ภาคปฏิบัติจริงในเรื่องของสุขภาพ, การเผยแพร่และให้บริการด้านองค์ความรู้อื่นๆอีกเช่น กสิกรรม ขยะวิทยา ปุ๋ยชีวภาพ ฯลฯ พิเศษที่สุดในงานนี้ คือ การถือกำเนิดของสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน FE.TV.ได้เกิดองค์กรร่วมอีกมากตามมาเช่น สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ(เป็นพันธะสัญญาของทุกชุมชนที่จะต้องดำเนินการให้สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจได้เกิดมีในทุกชุมชน เพื่อเป็นองค์กรสนับสนุน FE.TV.) การเป็นสมาชิกและตัวแทนจำหน่ายจานดาวเทียม ASTVซึ่งในงานนี้จำหน่ายได้กว่า ๕๕๐ จาน เป็นต้น

มีข้อสังเกตว่า งานปีนี้มีคนมาร่วมงานน้อยกว่าปีที่แล้วคง

เพราะว่า แม้ว่าจะไม่ได้มาร่วมงานแต่ก็ยังสามารถที่จะรับชมรายการต่างๆได้โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ตามปกติ จึงอาจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งของจำนวนผู้มาร่วมงานลดลง

ต่อเนื่องจากหลายปีมาแล้วที่ในระหว่างงานปลูกเสกฯ ต้องมีพิธีฆาตกรรมปีนี้เป็นญาติธรรมหญิงคือคุณยายสุข เปี่ยมเจริญ อายุ ๕๕ ปีเสียชีวิตด้วยโรครักษา “ไข้ก็ตาย ไม่ไข้ก็ตาย” ซึ่งเป็นมารดาของคุณไม้ผล ธรรมชาติอโศก ญาติธรรมรุ่นบุกเบิกชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ที่ ม.อุบลฯ

งานคราวนี้ถือว่าเป็นการได้ฝึกบำเพ็ญอยู่ยงยวดขึ้นสำหรับญาติธรรมฝ่ายหญิงเนื่องเพราะห้องน้ำ-ห้องส้วมมีปัญหาที่แก้ไม่ตก แต่เป็นที่น่าภาคภูมิใจสำหรับความก้าวหน้าทางด้านการปฏิบัติธรรมของชาวอโศกในภาพรวมเพราะในงานปลูกเสกฯครั้งนี้ ที่เป็นความลงตัว เป็นความเรียบร้อย เป็นเหมือนงานปกติธรรมดาตามวิถีชีวิตของชาวอโศก ซึ่งถ้าหากเปรียบเทียบกับงานปลูกเสกฯครั้งที่ผ่านๆมา เนื้อหาสาระขั้นพื้นฐานปกติเนิ่นๆที่จะพัฒนาบุคลากรแบบรายบุคคลหรือรายชุมชน แต่คราวนี้แนวโน้มของเนื้อหาสาระเพิ่มประเด็นขึ้นอีกมากเช่น กระบวนการของสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ, กระบวนการของการสื่อสารบุญนิยม ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนทางจิตวิญญาณที่มีบุคคลมาร่วมพร้อมๆกันเพื่อเป็นการพัฒนาในการเผยแพร่ศาสนาให้กว้างขวางต่อไปตามสโลแกนที่ว่า “ชาวอโศกเพื่อมวลมนุษยชาติ”

● ความรู้สึกของผู้มาร่วมงานปลูกเสกฯ

ด.ญ.รัชนิกร ทับทอง(ฟ้า) สสจ. ชั้นม. ๒

“ได้มาเข้าค่ายเตรียมงานตั้งแต่วันที่ ๒๖ มี.ค. ซึ่งได้ร่วมทำงานหลายอย่าง เช่น การติดตั้งนั่งร้านสำหรับใช้แทนโต๊ะต่างๆ ทำความสะอาดสถานที่ต่างๆที่ใช้ในงานนี้

สิ่งที่ได้คือ จากเข้าค่ายครั้งนี้คือ การได้คบคุ้นกับเพื่อนๆต่างโรงเรียน ทำให้รู้จักและสนิทกันมากขึ้นเกือบทั้งหมดค่ะ

สิ่งที่ได้และประทับใจ คือ ตอนแรกไม่อยากจะมาแต่ก็ฝืนและสร้างความยินดีเอาไว้ และเมื่อมาร่วมแล้วเกิดความยินดีได้จริง ได้ความประทับใจจริง ๆ ได้แะคิดและอยากฝากไว้คือ สร้างความยินดี ดีกว่าอยู่แบบไม่ยินดี”

คุณรินบุญ อโศกตระกูล

“มาเป็นครั้งที่ ๒๕ แล้ว รู้สึกว่ามีความแตกต่างจากครั้งแรกว่าที่มา คือ มีความผ่อนคลายมากเพราะในยุคแรกๆนั้นจะเข้ม เดินกุ่มมือ เดินช้าๆ การกินการนอนอย่างเคร่งครัดต้องนั่งในแถวกันทุกคน แต่เดี๋ยวนี้ดูเหมือนเป็นการปล่อยแบบสบายๆ ไม่ฝืน ไม่หนัก ดูทุกๆคนก็สบายๆ

สิ่งที่ได้และประทับใจในงานครั้งนี้ ได้คำตอบว่า ที่สุดของที่สุดคือ ไม่ต้องไปลงอะไรมากมายหรอก ปัญหาของเรานั้นก็ผ่านพ้นมาได้แล้ว คือปัญหามันจะมีมากมายหลายเรื่องเมื่อแก้ได้เรื่องนี้จะเหลือเรื่องโน้น แก้ไปเรื่อยและมีปัญหาไปเรื่อย แต่มันเป็นทิศทางที่ปัญหามันน้อยลง เล็กกลงและเมื่อได้มาฟังรายการแต่ละรายการในงานครั้งนี้ทำให้ตัวเองต้องจบปัญหาที่ตัวเองเสียที่ เราควรจะต้องเรียนรู้จิตของเราได้แล้วต่อแต่นี้ก็ตั้งใจอย่างดีแล้วว่าจะทำเพื่อคุณงามความดี ทำเพื่อลูก ลูกเขาบอกว่า จะไปอยู่บ้านราชฯ เท่านั้น เท่านั้น และเท่านั้น นี่ก็เก็บข้าวของต่างๆที่บ้านราชฯ เรียบร้อยแล้วรู้สึกมั่นใจในแนวทางการปฏิบัติธรรมนี้ตรงที่ ถ้าเรลดกิเลส

ตัวเอง ลดความเห็นแก่ตัว ลดตัวตนให้ได้ในคนแล้วเราก็จะมั่นใจ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณโลกิ แนวทางบุญนิยม หรืออะไรก็แล้วแต่ที่พ่อท่านนำพาสั่งสอนประพฤติปฏิบัติกัน เมื่อเรลดกิเลสที่ตนเองได้แล้วทุกอย่างก็จะเป็นไปได้ดีทุกอย่าง”

นายชาติฟ้า ศรีรัมย์(แอ็บ)

“ร่วมงานครั้งที่ ๑๓ ตั้งแต่เรียนชั้นม.๑ ก็อยู่เป็นส่วนหนึ่งในงานนี้ สมัยก่อนที่ยังเป็นร.สัมมาสิกขาศีรษะอโศกนั้น ในช่วงงานก็ได้ฝึกรู้จักผู้คน รู้จักญาติธรรมมากมาย มีอยู่ปีหนึ่งที่ได้เป็นผู้รับใช้ประสานงานปลูกเสกฯ ปี๕๕ ตอนนั้นส่วนตัวเองก็รู้สึกหนักกับงานพอสมควร แต่ก็เป็นโชคดีมากที่ได้ฝึกตัวเอง ในเกือบทุกด้านไม่ว่าจะเป็นความอ่อนน้อมถ่อมตน การตัดสินใจ การประสานงานกับหลายๆฝ่าย ฯลฯ ได้เห็นความเจริญอย่างไม่หยุดยั้งของชาวอโศกและภาคภูมิใจที่ตัวเองได้เป็นส่วนหนึ่งในชาวอโศก”

นายนาแท้ว วันละ(รุ่ง)อดีตนร.สัมมาสิกขาปฐมอโศก

“จบมาได้ ๗ ปีแล้ว มงานนี้รู้สึกได้ว่า เราได้ออกมาจากโลกที่หมุนอย่างเร็ว มาสู่โลกที่หมุนช้าลง ได้นิ่งขึ้น ได้มาพบญาติฯ และเพื่อนๆบางคนแต่ก็ยังมีอีกหลายคนที่มาไม่ได้ในงานนี้ FE.TV. เกิดขึ้นมาพวกเราทุกคนคงต้องมีส่วนในการช่วย เช่นการซื้อจานดาวเทียม ส่วนตัวผมซึ่งก็พอมีประสบการณ์ในเรื่องเหล่านี้มาบ้างถ้าฟังรายการออกมาแล้วอะไรที่ผมพอจะช่วยได้ผมก็จะทำเต็มที่ อยากฝากสุดท้ายว่า FE.TV. นี้แหละคือทีวีเสรีจริงๆ เป็นทีวีที่ไม่ได้อยู่ภายใต้เงาของนายทุน อยากให้ทุกคนมาช่วยกันครับ”

คุณดวงมณี หลีพันธ์ จ.สุพรรณบุรี อายุ ๓๕ ปี “อยู่ข้างนอกการปฏิบัติก็มีการเหน็ดเหนื่อยกับหลายๆเรื่องเกิดความเครียดแต่พอได้มาฟังท่านสมณะและพบญาติธรรมในงานแล้ว สิ่งเหล่านั้นมันหายไป และได้พลังใจที่จะต่อสู้ต่อไป ขณะที่ร่วมงานก็ทำได้ในทุกส่วนที่เป็นระเบียบของงานและได้เห็นว่าคุณมาร่วมงานน้อยลงคิดว่าเป็นเพราะเรื่องเศรษฐกิจเป็นเรื่องหลักแต่สำหรับตัวเองก็ไม่เคยขาดศักงานเดียว การที่เรามีสื่อทีวีก็รู้สึกดีใจมากที่ตัวเราเองจะได้ติดตามอย่างต่อเนื่องและได้เผยแพร่สู่บุคคลภายนอกอย่างกว้างขวางด้วย”

คุณทองใหม่ มะลิคำ อายุ ๔๐ ปี กทม. “ได้รู้จักอโศกจากรายการท่านจันทร์ทางวิทยุ แต่มางานนี้เป็นครั้งแรก อยากมาเห็นนานแล้ว เคยแต่ได้ยิน มาครั้งแรกก็ไม่ได้เดือดร้อนใจอะไรในส่วนที่ต้องปฏิบัติตัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงินมือเดียว การถอดรองเท้า หรือการเข้าร่วมทุกรายการ ชีวิตปกติไม่ได้กินมังสวิรัต แต่ที่ชอบทางนี้อยู่แล้ว ในวันเสาร์วันหยุดงานก็จะไปสันตอโศกตลอด ประทับใจ ญาติธรรม แนวทางการปฏิบัติแบบนี้ ประทับใจสมณะ สิกขมาตุที่ไขปัญหาชีวิตได้อย่างลงตัว สิ่งที่จะนำไปปฏิบัติคือ เมื่อเกิดปัญหาอะไรขึ้นก็จะมองมาแก้ที่ตัวเองก่อนอื่นเป็นอันดับแรก” ●

พิธีกรรม/ ลวดมนต์ทำวัตรเช้า/ งานปลุกเสกฯ

ตลาดชาวบ้าน
จามเข้าในงาน
ปลุกเสกฯ

◆ จำต้องลุกขึ้นสู้

ต่อจากหน้า ๑

วัฒนธรรมการซื้อขายแลกเปลี่ยน การสานสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน ไปมาหาสู่บ้านไหนมีงานศพ งานรื่นเริง สังสรรค์ หรือมีเรื่องราว เหตุการณ์อะไร ก็จะไปกันหมด เป็นสังคมชาวบ้านที่เคยช่วยเหลือ เป็นพี่เป็นน้อง เกื้อกูล แบ่งปันซึ่งกันและกัน

แต่ขณะนี้ห้างค้าปลีกข้ามชาติ กำลังเข้ามารุกกรานเศรษฐกิจ และอาชีพของคนไทยไปทุกขณะฯ ภาพสังคมวัฒนธรรมไทยแบบเดิม ก็ดูจะลดน้อยถอยลง จึงผลักดันให้ “เลือดรักชาติ” ต้องออกมาต่อสู้ ขับไล่ระบบทุนนิยม ไม่ให้มากลืนกินประเทศอันเป็นถิ่นดั้งเดิมของบรรพบุรุษไทยมากไปกว่านี้ เพื่อลูกหลาน ทายาทไทยต่อไปในอนาคตจะยังคงมีอาชีพ เป็นเจ้าของกิจการเอง มิใช่ให้บุคคลจากที่อื่นมาเป็นนายบนแผ่นดินของเรา

บทสัมภาษณ์ต่อไปนี้เป็นอีกหนึ่งบุคคลสำคัญที่ร่วมเป็นพลังผลักดันต่อต้านห้างค้าปลีกข้ามชาติ คุณพัชรี ตูลาบดี จากชมรมผู้ประกอบการค้าปลีกท้องถิ่น

“เรื่องการต่อต้านห้างค้าปลีกข้ามชาติที่เข้ารุกกรานเศรษฐกิจในประเทศไทย ชาวปากช่องเริ่มมีกิจกรรมนี้ตั้งแต่ปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๔๕ ก็มีห้างต่างชาติเข้ามาเช่าที่ดินในอ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา เห็นว่าจะเป็นการทำลายเศรษฐกิจทำให้ห้างค้าปลีกที่มีอยู่เดิมแย่ง เพราะมาแย่งฐานลูกค้าเดิมของเราไป ถ้าเกิดเขาตั้งได้ ตลาดก็จะ

เจียบเหงาซบเซา พวกเราก็เลยก่อตัว ชาวปากช่องก็เลยรวมกันขึ้นมาเป็นชมรมผู้ประกอบการค้าปลีกท้องถิ่น จัดกิจกรรมก็คือทำป้ายแขวนทั่วอำเภอ ว่าชาวปากช่องไม่เอาโลตัส และรวบรวมกลุ่มพ่อค้าแม่ค้า โดยเริ่มจากคณะทำงานก่อน คุณพัชรีก็เลยเสนอตัวเข้าไปเป็นกรรมการคณะทำงาน ได้เชิญกลุ่มต่อต้านเดิมจาก อ.วิเศษไชยชาญที่ด้านใต้ผลเพื่อมาปลุกพลังเรา ตั้งเวทีเชิญคนมาพูด เช่น อาจารย์อวยชัย วัฒนา จากมหาสารคาม เชิญอาจารย์จากม.ราชภัฏมาพูดปลุกกระดมเพื่อให้ตื่นตัวและเห็นโทษภัย เราก็มีสมาพันธ์ด้านค้าปลีกต่างชาติ เริ่มรวมตัวกันหลายจังหวัดแล้ว มีประธานคือคุณพันธุ์เทพ สมาชิกสภาอ่างทอง เป็นแกนนำ เราเริ่มรวมกันทั่วประเทศแล้วมีประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คน จังหวัดละ ๒๐-๓๐ คน

สาเหตุที่แท้จริงคือการขยายห้าง สมัยก่อนมีแค่กรุงเทพฯ และจังหวัดใหญ่ๆ แต่เมื่อมีการปฏิวัติเกิดขึ้น กฎหมายทุกฉบับก็ล้มลงไป ไม่มีกฎหมายควบคุมแล้ว ทางห้างโลตัสอาศัยช่วงระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายควบคุม เร่งทำการขยายสาขา รุกลามมาถึงระดับอำเภอ ทำให้ชาวท้องถิ่นอยู่ยากลำบาก เพราะชาวบ้านชอบเดินห้างอยู่แล้ว คือเราขอให้เขาว่าช่วงที่ยังไม่มีพระราชบัญญัติค้าปลีกฉบับใหม่ขึ้นมาควบคุม ให้หยุดทำการขยายสาขาชั่วคราวก่อน จนกว่าจะมีพระราชบัญญัติค้าปลีกฉบับใหม่ออกมา ถ้าพระราชบัญญัติค้าปลีกฉบับใหม่ออก เราก็จะแข่งขันกันอย่างเป็นธรรมในกรอบพระราชบัญญัติ แต่ห้างเขาอาศัยช่วงที่ยังไม่มีกฎหมายมาควบคุม ขยายสาขาไปยังอำเภอระดับล่าง ชาวบ้านจึงตื่นตัวมากขึ้น เพราะเมื่อก่อนยังอยู่แค่ระดับจังหวัด เมื่อก่อนมาถึงใกล้ตัวแล้ว ต้องปิดร้าน ปิดกิจการเพราะขายไม่ได้

รัฐต้องคุมเข้มไม่ให้ออกในระดับอำเภอ ระดับตำบลไม่ให้ขยายสาขามากเกินไป ภายในตัวเมืองใหญ่มีอยู่แล้วให้คงไว้ เราไม่ได้ว่าอะไร แต่ไม่ให้ขยายสาขามากมายอำเภอตำบล เพราะเท่ากับมาแย่งอาชีพของคนไทย เหมือนกับว่าเขาจะขายคนเดียว เราก็ตายหมด คือที่เรากำลังอยู่ขณะนี้ก็เพื่อลูกหลาน ในอนาคตข้างหน้า เพราะเป็นภัยกับลูกหลาน โดยเฉพาะคณะทำงานชุดนี้แต่ละคนก็ทำงานสร้างหลักฐานมานานคงแล้ว แต่ลูกหลานของเราข้างหน้าจะค้าขายไม่ได้ ไม่มีกิจการของตัวเอง โดนปิดกิจการก็ต้องไปเป็นลูกจ้างเขาซึ่งมันไม่มีโอกาสเป็นเจ้าของกิจการ

วันนั้นไปหาผู้ว่าฯ เราก็บอกว่าคณะของเราพยายามทำตามกฎหมายทุกขั้นทุกตอน พยายามไปยื่นเรื่องที่นี่ที่นี่ แต่เมื่อหน่วยราชการช่วยอะไรไม่ได้ เราก็อาจจะต้องใช้พลังประชาชนเข้ามากดดัน คือบอกผู้ว่าฯ ไปอย่างนั้นว่าอาจจะต้องใช้พลังประชาชนมากกดดันแล้วนะ ในเมื่อพอเราไปที่กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ ก็ปิดมาโคราช พอไปที่โคราชโคราชก็ปิดไปที่กรุงเทพฯ ปิดกันไปปิดกันมา แล้วประชาชนจะพึ่งใคร เรากันไทยแท้ๆ เจ้าของแผ่นดินแท้ๆ

จะพึ่งใคร

ภัยอีกประการคือ วัฒนธรรมการซื้อขาย ความผูกพันกันในสังคมมันจะเปลี่ยนไป เพราะคนไทยไปเดินแต่ห้างเราก็ไปรณรงค์ให้คนไทยให้ช่วยคนไทยด้วยกัน ขอให้รักคนไทยด้วยกันอย่าไปสนับสนุนห้าง ไม่ใช่เขาจะนำความเจริญมาให้เรา แต่เขามากอบโกยผลประโยชน์จากเราไปต่างหาก ต้องมองให้เห็นจุดนี้ เราไม่ได้ไปปิดกั้นการลงทุนต่างชาติ แต่ว่าขอให้เขาอยู่เป็นที่ที่เป็นทาง อย่าให้เขาโลภเกินเหตุ อย่ามารุกรานอาชีพของคนไทยเลย เราก็ขอเขาอย่างนั้น ที่ต่อต้านห้างเทสโก้โลตัส เพราะมีโครงการขยายห้างมากที่สุด ห้างอื่นเขาก็มีโครงการขายอย่าง บิ๊กซี แต่เขายังไม่กล้าขนาดที่จะลงมาถึงระดับอำเภอ แต่ห้างโลตัสนี่เขาใจกล้ามาก อย่างแม้โครเขาก็ยังไม่ใจกล้ามาก แต่เขาก็พยายามขยายสาขาเหมือนกันนะ คือเราก็คือต่อต้านห้างต่างชาติทุกห้างแหละ แต่เทสโก้โลตัสนี่เขาโดดเด่นกว่าเพื่อนคือเขารุกกรานมากกว่าเพื่อน

สรุปก็คือตอนนี้ คนเห็นพิษภัยของห้างนี้น้อยมาก คนมองไม่เห็นโทษภัย ไม่เห็นพิษภัย เห็นแต่ความสะดวกสบาย คือเราขายอย่างไรเขาก็มีอย่างนั้นหมด คือเข้าห้างจุดเดียว ไม่จำเป็นต้องเข้าตลาด ก็ฝากว่า รมรณรงค์ให้คนไทยซื้อของคนไทย คือต่อไปอย่าไปเข้าห้างต่างชาติเลย ทั้งโลตัส บิ๊กซี แม็คโคร คือรณรงค์กันเองนะว่า อย่าไปอุดหนุนอย่าไปเดินห้าง ไม่ควรไปซื้อของพวกนี้เด็ดขาด คือ ถ้าเราไปซื้อของที่ห้างเหล่านี้เท่ากับเป็นการเพิ่มยอดขายให้เขา เขาก็จะมีจิตใจฮึกเหิมเพราะเขาขายดิบขายดี ก็ทำให้เขาอยากขยายสาขาเพิ่มขึ้น คือ รณรงค์ตั้งแต่พวกเราก่อน” ○

ดอยหลังเข้าครรลอง FE.TV. เพื่อแผ่นดิน

งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ที่เพิ่งผ่านไป ประเด็นที่พูดกันมากเป็นเรื่องของการทำสื่อโทรทัศน์ใหม่ ในช่วงสัญญาของ ASTV 7 โดยใช้ชื่อสถานีว่า “เพื่อแผ่นดิน” For The Earth (FE.TV.) และจัดบริษัทสนธิเป็นบริษัทใช้ชื่อว่า “ดอยหลังเข้าครรลอง”

อีกส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นใหม่ คือสถาบันขยะวิทยา “ด้วยหัวใจ” เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายกับการทำสื่อโทรทัศน์ โดยมีตัวอย่างมาจากองค์กรการกุศลที่ได้หวั่น ชื่อว่า “มือจี” ที่สร้างสถานีโทรทัศน์ของตนจากการบริหารจัดการ “ขยะ”

“เรื่องขยะเอาตมาพูดมากกว่า ๒๐ ปี ขยะเป็นเรื่องที่เอาตมาว่าต้องจุดชวลกันจริงๆ จังๆ แล้ว เราจะทำอย่างมือจี ที่เขาจับงานขยะเอามาใช้จ่ายเรื่องสื่อทีวี

ทำไมเขาทำได้ เราก็คงเหมือนกับเขาทำไมจะทำได้

เอาตมานั้นกสิกรรม ขณะที่สังคมทุกวันนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเป็นชาวไร่ชาวนาแล้ว พ่อแม่ก็ไม่อยากให้ลูกเป็นชาวไร่ชาวนา

ขยะนี่ก็สำคัญ เมื่อคนไม่ยอมทำ เรายังจะต้องเข้ามาทำ จะ Reuse Repair Recycle อะไรก็แล้วแต่เออะ ถ้าสามารถนำกลับมาใช้ได้ก็ก็นำกลับมาใช้ ถ้าซ่อมแซมแล้วใช้ได้ก็เอามาซ่อมแซมใช้ หรือแปรรูปแล้วใช้ได้ก็เอามาแปรรูป

คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าขยะเป็นเรื่องต่ำ จึงไม่อยากจะข้อง แต่มันมีความสำคัญของสังคม

ในหลวงนี่ทรงเป็นที่เคารพรักของคนทั้งแผ่นดินเพราะพระองค์ท่านคิดดิน ทำงานกับคนในระดับรากหญ้า ทรงนั่งกับพื้นต่ำๆ แต่พระองค์สูงในใจของประชาชน ทำมาไม่รู้กี่ปีแล้ว ปีนี้ก็ ๘๐ พรรษาแล้ว ชาวอโสภจึงน่าจะตั้งหลักให้เป็นเจ้าแห่งขยะ เหมือนกับเรื่องมังสวิวัติที่เราทำได้มาแล้ว” พ่อท่านกล่าวในช่วงการแสดงธรรมทำวัตรเช้าในงานปลูกเสกฯ ที่สระอโศก ๓ เม.ย.๒๕๕๐

สิ่งที่หลายคนเป็นห่วงก็คือเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดทำ แม้จะได้รับทราบว่าจะทาง ASTV คิดในราคาที่ถูกลง เมื่อเทียบกับราคาของการจัดทำรายการโทรทัศน์ทั่วไป ผู้รู้หลายท่านที่อยู่ในวงการนี้ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าถูก

เดือนละ ๑.๕ ล้านบาท เป็นค่าเช่าของสัญญาณ ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นๆ แล้ว “บุญนิยม” ซึ่งไม่ได้แสวงหากำไร จะไปเอารายได้เพิ่มมาจากไหนอีก ก็แค่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้จะใช้จ่ายทำอะไรก็ยังไม่ค่อยมีอยู่เลย

แต่ดูเหมือนว่าผู้ประสานงานในกิจนั้มันใจว่าจะสามารถชำระค่าเช่าสัญญาณได้ ส่วนหนึ่งจากหน่วยงานภายนอกองค์กรชาวอโสภที่ได้ไปปิดต่อไว้แล้ว อีกส่วนหนึ่งรายได้ที่

เกิดจากการจัดการ “ขยะ” ส่วนสุดท้ายจากชาวอโสภเอง โดยหวังว่ารายได้จากการจัดการ “ขยะ” จะเป็นส่วนรายได้หลักในการชำระค่าใช้จ่ายต่างๆของการจัดทำรายการโทรทัศน์

คุณไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์ ผู้คิดจัดทำจัดเก็บขยะให้เป็นอุตสาหกรรมนั้น ได้เล็งไปเช่าพื้นที่ทางสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่ร้าง แต่ได้ยื่นเขาประกาศขายถึง ๘๗๑ ล้านบาท ก็ต้องถอยอีกทีหนึ่งในการดำเนินการเล็งไปที่พื้นที่ใต้ทางด่วน กับพื้นที่ทางฝั่งธนบุรี ซึ่งยังไม่ได้อยู่

ขณะที่ชาวอโสภหลายคนที่ไม่ได้รู้ข้อมูลอะไรมากนัก แต่มั่นใจในบารมีที่พ่อท่านฯมีเหมือนเรื่องอื่นๆที่เคยทำมาแล้วแม้จะมีตัวเงินไม่มีงบประมาณ ไม่มีทุนอะไรเลย แต่ก็สามารถดำเนินการไปได้ทุกเรื่อง จึงเชื่อว่างานโทรทัศน์นี้ก็เช่นกัน ไม่ได้เกินบารมีที่พ่อท่านฯ

“ได้ยินมาว่างานโทรทัศน์มันแพง ต่อเดือนก็เป็นล้านแล้ว พวกเราสอง เพราะพวกเราเป็นพวกไม่เอาเปรียบ เราจะไปร่วมทำงานกับใครเราไม่เคยเอาเปรียบเขา

สปอนเซอร์ทั่วไปที่สนับสนุนสื่อต่างๆ เขามีแต่ยอมมาให้คนไปหลงหนักกับโลกีย์มากยิ่งขึ้น เพื่อผลประโยชน์ในธุรกิจของเขา ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก แต่สปอนเซอร์ของเราจะน้อย เพราะต้องมีดวงตาเห็นสาระ และต้องไม่ใช้สิ่งฟุ้งเพื่อฟุ้งเพื่อห้ามปรามตัวเอง เพราะเรามีแต่จะให้สาระ” พ่อท่านกล่าวในช่วงการทำวัตรเช้า ๖ เม.ย.๒๕๕๐

ช่วงทดลองออกอากาศ ถ้ามีเวลาพ่อท่านฯเปิดดูเป็นส่วนใหญ่ เพื่อตรวจดูสิ่งที่ไม่เหมาะสมในการนำเสนอ เมื่อทราบว่ามีข้อความอักษรวิงที่หน้าจอขอรับบริจาค พ่อท่านฯให้รับส่งข่าวระงับ

“เอาตมารู้สึกเกรงใจพวกเธออย่างมาก ในการจะบอกเพื่อขอบริจาค แต่มีพวกเราไปทำข้อความวิงที่หน้าจอขอรับบริจาค เอาตมาต้องรีบเบรค ตายๆๆ เราตำหนิรายการธรรมะที่บอกเรียกรับบริจาคเขาไปทั่ว อย่างที่มีให้เห็นกันในสื่อโทรทัศน์ วิทยุต่างๆ แต่เราจะกลับมาทำอย่างนี้ มันไม่ต่างจากเขา” พ่อท่านฯบอกเล่าให้ญาติธรรมได้รับทราบในวันเปิดงานปลูกเสกฯ ๑ เม.ย.๒๕๕๐

วันที่ ๑๒ เม.ย.๒๕๕๐ ท่านจันทร์จัดรายการสดยาวนานหลายชั่วโมง ถือเป็นปฐมฤกษ์ พ่อท่านฯเปิดดูรายการตั้งแต่ต้น ผ่านไป ๕ รายการ พ่อท่านฯให้รับติดต่อท่านจันทร์แล้วตั้งเรื่องการนำเสนอ “มันเป็นการอวดตัวอวดตนอโสภมากไป ยินหยัดยิ้นยิ้นตัวเองว่าฉันเป็นใครๆมากินไป ที่จริงรายการของเรามันแสดงตัวของมันเองมากอยู่แล้ว เราไม่ควรไปพูดว่าของเรายังโน้นอย่างนี้ มันเพื่อแล้วคนจะเบื่อ เช่นพูดว่าพวกเราทำเพื่อแผ่นดิน เราไม่ต้องไปพูด เราทำของเราไปเออะคนเขาจะเข้าใจเอง ไม่ใช่ประกาศตัวตนมากไป ที่ผ่านมารเราแสดงความจริงของเนื้อๆ ไม่ได้พูดตัวตนของเราเลย แต่วันนี้กลับพูดถึงตัวตนอโสภแต่ยังไม่มีความจริงของอโสภเลยด้วยซ้ำไป ถ้ามีแต่พวกเรามาพูดเชียร์ หรือจะประกาศตัวตนของอโสภโดยอาศัยคนอื่นมาพูดอย่างนี้ มันไม่สวยเลย”

ในช่วงเริ่มก่อตั้งสถานีนี้ พ่อท่านฯให้เวลาให้ความสำคัญอย่างมาก เช่นเดียวกับท่านจันทร์ที่แทบจะฝังตัวเองกับงานนี้ งานปลูกเสกฯนี้ท่านจันทร์ก็ได้รับการติดต่อให้นำมาพูดเรื่องสื่อทีวีนี้ในงานฯ ใจหนึ่งก็อยาก

จะมาแต่ใจหนึ่งก็อยากจะทำรายการ เพราะยังใหม่มาก และต้องการอยู่เป็นเพื่อนจิตใจเด็ดที่กินนอนอยู่ที่ ASTV นั้นเลย แต่ท่านจันทร์ตัดสินใจไม่ได้ จึงโทรมาฝากเรียนปรึกษาพ่อท่านฯ ซึ่งพ่อท่านฯก็เห็นว่าให้อยู่ดูแลที่สถานีนั่นแหละ เพราะไม่มีใคร ส่วนเรื่องพูดทางนี้ยังมีคนอื่นพอจะพูดได้ จึงเป็นเหตุทำให้ท่านจันทร์ก็ไม่สามารถมาร่วมงานปลูกเสกฯได้

หลังจากงานปลูกเสกฯ มีการประชุมเกี่ยวกับ FE.TV. ที่สันติอโศก ๔ วันติดกัน (๑๐-๑๓ เม.ย.) เป็นเวลาถึง ๑๖ ชั่วโมง (นี่ยังไม่นับรวมการประชุมย่อยๆ ซึ่งมีอีกหลายครั้ง) เพื่อสรรหาคณะกรรมการ และคณะทำงานฝ่ายต่างๆ รวมถึงผังรายการต่างๆ อีกทั้งการจัดทำสถานี ห้องถ่ายทำรายการ ห้องทำงาน ฯลฯ ใช้เวลายาวนานมากกว่าการก่อตั้งองค์กรใดๆของชาวอโสภที่ผ่านมา

“โลกกำลังเข้าสู่ภาวะวิกฤติ เรากำลังเข้ามาทำสื่อโทรทัศน์ ที่เนื้อหาการนำเสนอต่างจากช่องอื่นทั่วโลกแน่ สิ่งที่เราเรานำเสนอเป็นวิถีชีวิตจริงของพวกเรา ไม่ใช่การแสดง หรือจัดฉากอย่างที่เขากัน ทั้งวัฒนธรรมการแต่งตัว ฯลฯ

ถ้าเราไม่ทำงานกับสังคมมันก็ไม่ต้องมีอะไรเลย อยู่อย่างน้อยๆเล็กๆ แล้วก็รอวันตายไป แต่เมื่อเราทำงานกับสังคมที่ปรุงแต่งมากจัดจ้าน เราก็จำเป็นต้องปรุงแต่งขนาดหนึ่ง ต้องให้กับสังคมขนาดหนึ่ง แต่ก็ต้องให้ข้อปฏิบัติกับสังคมเขาขนาดหนึ่งด้วย

ที่เรากำลังจะทำนี่มันคือโจทย์ คืออุปกรณ์ที่เราจะใช้ในการปฏิบัติธรรม ผู้เข้าใจแล้วใช้ประโยชน์ให้เป็นผู้นั้นก็จะได้ประโยชน์” พ่อท่านฯกล่าวในช่วงการประชุมระหว่างประชุมพิจารณาเรื่องผังรายการ พ่อท่านฯได้เสนอความเห็นเรื่องผังรายการบางส่วนว่า

“เอาตมาท้าวความนิดหนึ่งเรื่องผังของรายการ ตั้งแต่สามสี่สิบห้า เราจะมีการทำวัตรนโยบายหลักของเรา จะให้เป็นเรื่องการสื่อชีวิตความเป็นจริงของพวกเราให้มากที่สุด แต่การสื่อออกไปนั้น จะให้เขาได้รับรู้ว่ามีมนุษย์มีวิถีชีวิตอย่างนี้ สุข-ทุกข์อย่างนี้ เขาจะได้เทียบกับชีวิตของเขาที่อยู่กับสังขารโลก แล้วคนเป็นอยู่อย่างนี้เขาพอใจไหม เขาเป็นสุขไหม

สังคมจะได้เห็นว่าคนที่ไม่ได้อยากจะรวย อยู่กันอย่างตั้งใจมาจนมันมีด้วยหรือ ขนาดเขามันกันอย่างนั้นในครอบครัวเขายังเดือดร้อนเลย

ผังอันต้น มันหมุนชนกันเลย ๒๔ ชม. ทำวัตรเช้านี้เอาตมาอยากให้ครบชุด มีทั้งการสวดมนต์ตั้งแต่ต้นจนจบเลย

เราเปลี่ยนเนื้อทำวัตรเช้า เอาตมาจะให้เอาทำวัตรเช้าที่เทศน์เทวนิยมกับเทวนิยมมาเปิด เพราะตอนนี้จุดความรวมเทพดังเหลือเกิน”

ในช่วงให้โอวาทปิดการประชุม ๑๒ เม.ย. ที่ผ่านมา พ่อท่านฯได้กล่าวอะไรเป็นนัยๆถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นอันเป็นผลจากกิจกรรมนี้ว่า

“เอาตมาว่าบุญนิยมระดับสาธารณโลกี เป็นนวัตกรรมของสังคม แต่สังคมยังเห็นเอาตมาเป็นโอแรงแ้ง เมื่อเราจะสร้างคนขึ้นมาให้เป็นจริงเราก็ต้องมีเวลาให้และมีหลาย ๆ วิธีการ อโสภไม่เหมือนกลุ่ม อามิช, อิชโตเอ็น เขามีของเขาเป็นของเขา รับรองว่าไม่เหมือนบุญนิยม โดยเฉพาะเนื้อหาสาธารณโลกี ยกตัวอย่างเราจะทำโทรทัศน์

มือแบบๆ ไม่มีอะไรเลย เสร็จแล้วมันก็พอไปได้ อย่างที่พูดกันเมื่อกี้ เราไปทำสัญญาแล้วก็ออกเช็ค แล้วก็ขอผลัดไป ตอนนั้นเรายังไม่มี มีแล้วก็ค่อยให้เขา เราขังไม่มีตัวเงิน ๑.๕ ล้าน ดีที่ยังมี ๒ แสนให้เขาไปก่อน

มันอาจจะเป็นอีกวิถีชีวิตหนึ่งของชาวอโสภที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการเงิน

ไม่ว่าแต่ข้างหลังวันที่ ๒ ไร่กว่า ๒๗๐ กว่าตารางวา จะขึ้นเป็นตึกสำคัญ อาจจะต้องใช้เงินร้อยล้าน ก็ไม่อยากจะพูดว่าอาจจะไม่ได้เพราะอันนี้หรือเปล่า”

ในหมู่อโสภยังไม่มีเสียงสะท้อนในเชิงไม่เห็นด้วยกับการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์แห่งนี้ จากภายนอกก็ยังมี อาจเป็นเพราะยังใหม่ ยังไม่แพร่กว้างจนรู้จักโดยทั่วก็เป็นได้

ส่วนเสียงชื่นชมยินดี จากผู้หลักผู้ใหญ่, นักเคลื่อนไหวในสังคม, ผู้ที่รักบ้านเมืองรักความเป็นธรรมหลายท่านตอบรับมาอย่างนั้น ไม่ว่าจะเห็นเนื้อหาการรายงานต่างๆ ที่สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตจริงของเศรษฐกิจพอเพียง หรือเนื้อหาธรรมะที่แตกต่างไปจากทั่วไป แต่สอดคล้องกับความ เป็นจริงของสังคมปัจจุบัน

ขณะที่สังคมปัจจุบันแตกกันไปทั่วทุกวงการ ไม่ว่าจะศาสนา การเมือง สังคม สื่อสารมวลชน นักวิชาการ การทำร้าย การวางระเบิดไม่ใช่แค่นั้น ๓ จังหวัดชายแดนใต้แล้ว นี่ลามมาถึงกรุงเทพฯแล้ว พ่อท่านฯแนะนำให้เปิดเสียงที่พวกเราได้จัดทำไว้ ๑ นาทีเพื่อสันติภาพ ในทุกเที่ยงตรงทุกวันประจำในรายการของสถานี FE.TV. เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนการไม่ทำร้ายกัน

ในหมู่อโสภเองที่ยังรังเกียจตัวบุคคลซึ่งมีส่วนในการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ “เพื่อแผ่นดิน” นี้ ถึงขนาดไม่อยากจะร่วมงานด้วย ไม่อยากจะสนับสนุนอะไรกับกิจกรรมนี้ เพราะมีบุคคลนั้นมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง จะด้วยบุคคล หรือนิสัยชอบพรั่งต่างนานาของบุคคลนั้นก็ตาม นั่นเป็นเรื่องส่วนตัว แต่สถานีโทรทัศน์ “เพื่อแผ่นดิน” นี้เป็นเรื่องของส่วนรวมชาวอโสภ ก็น่าจะแยกออกระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องส่วนรวม

โดยส่วนตัวใครจะทำผิด-ถูก ดี-ชั่ว ก็เป็นเรื่องบาป-บุญของแต่ละคนอยู่แล้ว เราไม่มีสิทธิไปตัดสินบาป-บุญของใคร

ในฐานะผู้ปฏิบัติธรรม หน้าที่ของผู้ปฏิบัติธรรมที่สำคัญกว่าอย่างอื่นก็คือลดกิเลสของเราเอง

ความจริงเกียจ ความไม่ชอบใจในตัวบุคคลใดก็ตามเป็นกิเลสที่มีในใครก็ต้องรับผิดชอบการกิเลสของเราออกไปให้ได้

ก่อนที่ FE.TV. จะเป็น TV “เพื่อแผ่นดิน” ได้อย่างน่าภาคภูมิใจ ชาวอโสภจะต้องลดละการทะเลาะเบาะแว้งกัน ละลดความรังเกียจกัน ซึ่งแน่นอนต้องใช้เวลาในการปฏิบัติจริง ไม่ใช่แค่คิดนึกหรือพูดกันตรึงนี้แล้วจะเป็นไปได้เลย ชาวอโสภทุกฐานะต้องลดละอดตามานะของตนลงมาให้ได้จริงๆก่อนเป็นสำคัญ FE.TV. ในวันนี้จึงคืออุปกรณ์อีกอย่างหนึ่งให้ชาวอโสภได้ปฏิบัติธรรม ได้ละกิเลสออกจากโดยสรุปได้ว่า FE.TV. คือ TV สำหรับการลดกิเลสของชาวอโสภ □

๕ ยืนร่างกน. ▲ ต่อจากหน้า ๑๒

ว่าธุรกิจใดต้องขออนุญาต และธุรกิจใดไม่ต้องขออนุญาตให้ชัดเจน รวมทั้งให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตตั้งหรือขยายสาขา เช่น ต้องทำรายงานผลกระทบธุรกิจใกล้เคียงชุมชน สิ่งแวดล้อม และแผนแก้ไขผลกระทบ ประกอบการเสนอขออนุญาต ซึ่ง กกค. จะพิจารณาสภาพเศรษฐกิจและความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัดดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง(กคจ.) โดยจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ และหากผู้ประกอบการเห็นว่าการไม่อนุญาตให้ตั้งหรือขยายสาขาไม่เป็นธรรม สามารถที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน และจะมีการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน โดยถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นที่สิ้นสุด

๕ สักข. ▼ ต่อจากหน้า ๑๒

ทำให้ประชาชนป่วยด้วยโรคตับอ่อนเพิ่มเป็น ๑๘,๕๓๖ ราย ในปี ๕๘ ส่วนคดีอุบัติเหตุที่เกิดจากการเมาที่สูงขึ้นตลอดโดยเพิ่มเป็น ๗.๖% ในปี ๕๕ สำหรับรายจ่ายครัวเรือนเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่าเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๕๗ มูลค่า ๑๒๕,๑๘๔ ล้านบาท และปี ๕๘ มูลค่า ๑๓๑,๘๒๓ ล้านบาท ส่วนการบริโภคบุหรี่ยังมีทั้งสิ้น ๒๒,๓๐๐ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๑๓% ทั้งนี้ เลขาธิการ สสช. ยังเป็นห่วงพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของเด็กอายุ ๖-๑๔ ปี ที่ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ๕.๑% และเยาวชนอายุ ๑๕-๑๙ ปีที่เพิ่มขึ้น ๕๕.๒% เพราะจำนวนมากใช้ในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ ภาครัฐและผู้ปกครองจึงควรร่วมกันแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาสังคมตามมา นอกจากนี้ พบว่าหลังจากที่ใช้โทรศัพท์แล้วเด็กรู้สึกเครียดเมื่อเห็นบิลค่าโทร.เดือนละ ๓๐๐-๕๐๐ บาท ขณะที่บางส่วนเห็นว่าเมื่อใช้โทรศัพท์มือถือมานานๆ จะมีผลในแง่ลบต่อตนเอง เช่น อารมณ์ร้อน ขี้เหงา สุขภาพอ่อนแอ เปลืองเงิน และกระทบการเรียน.

▲ เปิดถว้บองใหม่ ต่อจากหน้า ๑

สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ(สชจ.)เป็นสถาบันที่เกิดขึ้นมาเพื่อเข้าไปอุปถัมภ์โทรทัศน์ซึ่งมีค่าใช้จ่ายแต่ละเดือนๆหลายล้านบาทถึงแม้ค่าใช้จ่ายจะมีมากแต่สื่อก็มีอำนาจหรือผลต่อสังคมสูง โดยเรามีตัวอย่างจาก "สื่อจี" ที่มีสถานีโทรทัศน์ใหญ่มาก แล้วเรามีรายได้จากชยะเป็นตัวสนับสนุนสถานีฯ เขาก็คนเราก็คคน เขาทำได้เราก็ทำได้เช่นกัน ฉะนั้นขอเชื่อเชิญทุกคนมาช่วยกัน และยิ่งตอนนี้เป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่เราต้องมาช่วยกัน โทรทัศน์ของเราจะต้องเป็นโทรทัศน์ที่ต่างจากทั่วไปทั่วโลกที่เรารายงานการแสดงเป็นการจัดแต่งแสดงออกทั้งนั้น (ประดิษฐ์ประดอยตกแต่ง ประดับอย่างหรูหราฟูฟัวแล้วจึงนำเสนอออกโทรทัศน์) แต่ของเราจะเป็นสถานีแรกของโลกมั้งที่จะออกจากตัวจริง ของจริง เนื้อหาอย่างไรก็อย่างนั้นเลย เรานำเสนอคือการรายงานความจริง แม้จะเซยแม้จะดูไม่มีค่าเปรียบเป็นดินไม่ใช่ดาว แต่เราจะนำเสนอคืน ให้รู้ว่าดินมีค่า มีประโยชน์ ดินนี้แหละเป็นที่พึ่งไม่ใช่ดาว เราจน เรารู้ตัวว่าจนแต่เราก็อาจหาญที่จะทำ สชจ.จะต้องเป็นองค์กรหลักในการค้าหุ้นสถานีโทรทัศน์ซึ่งเปรียบได้ว่าดินเลี้ยงดาว หรือขี้เลี้ยงทองคำ ฉะนั้นทุกข้ายแห ทุกกลุ่มของชาวโศกต้องตั้งคณะทำงานสชจ. และให้มีการประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ ต้องมีแหล่งทำงานเป็นเรื่องเป็นราวมีผลประโยชน์ขึ้นมา และขอรับสมัครพนักงานอาสาสมัครผู้ที่จะมาช่วยงานทั้งด้านแยกชยะหรือด้านอื่นๆอีกเพราะจะทำให้เป็นกิจลักษณะจริงๆให้เป็นให้มีรายได้ขึ้นมาจริงๆ" พ่อท่านประกาศย้ำ

สำหรับบุคคลทั่วไปขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของสถานีโทรทัศน์ FE.TV. ที่เป็นสื่อสาธารณะจริงๆ ร่วมกันโดยใกล้บ้านท่าน จะยังเป็นบุญกุศลมหาศาลยิ่งขึ้นก็ด้วยการจัดการกับชยะนั้นอย่างสะอาด เรียบร้อยก่อน แล้วนำมาบริจาคซึ่งผู้ให้ก็เบิกบาน ผู้รับก็ยินดี ซึ่งสื่อนี้จะมีคุณค่าต่อมวลมนุษยโลกอย่างมหาศาลได้เป็นผู้นำแสงสว่างมาสู่โลกด้วยการเป็นเจ้าของโทรทัศน์สื่อสาธารณะจริงๆ

เกี่ยวกับการศึกษาพ่อท่านได้ประกาศให้นิสิตมว.ช.ทุกวิชาเขต คณะพุทธชีวศิลป์ให้ลงเรียนปฏิบัติอย่างจริงจังและให้เห็นว่า ชยะวิทยาเป็นวิชาเอก นิสิตมว.ช.วิชาเขตสันติอโศกร่วมทำข้อสอบ ๕ ส. โดยการประเดิมที่ฐานชยะวิทยาท้ายซอยเทียมพร ๔๔ ประเมิน

ผลจากการช่วยกันเตรียมพื้นที่รองรับชยะที่มาจาก การบริจาคและคัดแยกชยะอย่างอุ้นหนาผาคั่ง

ความคับหน้าของ FE.TV. ตลอดบ้ายถึงค่ำมีดของวันที่ ๑๐,๑๑,๑๒,๑๓

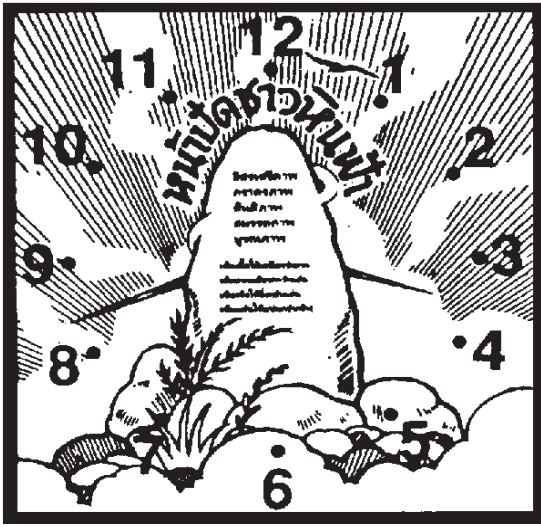
เมษายน ๒๕๕๐ พ่อท่านเป็นประธานในการประชุมเรื่อง FE.TV. ได้ผลสรุปคือ สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน(FE.TV.)ดำเนินงานโดยบริษัท ถอยหลังเข้าครรถอง จำกัด ซึ่งมีกรรมการบริษัท ๗ ท่าน กรรมการผู้มีอำนาจลงนามแทนบริษัท ๓ ท่าน กรรมการบริหารสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน ๑๗ ท่าน คณะทำงานสถานีโทรทัศน์ ๕ ท่าน มีวาระดำรงตำแหน่ง ๑ ปี มีผังรายการระยะเวลา ๑ เดือน ๒๐ เม.ย.-๒๐ พ.ค. ๒๕๕๐ เป็นรายการทั้งสดและเทป (เป็นการลือวิถีชีวิตจริงของชาวโศกตลอดทั้งวัน) มีฝ่ายต่างๆของสถานีฯ เช่น ศิลป์, ผกจ.การเงิน, บัญชี, การตลาด, สนง.(ธุรการ), จัดรายการ, เทคนิค, บุคลากร, ปชส., ปฏิคม เป็นต้น งานทุกฝ่ายต้องการอาสาสมัครมาช่วยงานอีกมาก ตามมติที่ประชุมให้ดำเนินการสร้างห้องสตูดิโอเพื่อผลิตและส่งรายการที่ตึกพระวิหารพันปีฯ ชั้น ๓ โดยรีบด่วน

ทีมข่าวได้บึ้งรถอย่างเบิกบานใจเพราะว่าถนนโล่งมากในช่วงหยุดสงกรานต์นี้ ไปที่ตึก ASTV ถนนบ้านพระอาทิตย์ พอไปถึงก็ได้รับการต้อนรับและอำนวยความสะดวกอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ ภายในตึกเย็นแจ่มรื่นลึกหนาว เราตรงไปที่ห้องถ่ายทอดสัญญาณของ FE.TV. ซึ่งคุณใจเด็ด เดชมัวร์ เจ้าหน้าที่ประจำคนเดียวที่ทำหน้าที่ตั้งแต่เริ่มทดลองออกอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมงเล่าให้ฟังว่า "ตอนแรกที่ทดลองรายการยังเป็นเทปชั่วโมงต่อชั่วโมงไม่ค่อยได้นอนแทบจะป่วยเลยละ ต่อมาเมื่อมีฮาร์ดแวร์มาที่ก็ไม่ต้องต่อทุกชั่วโมง จัดเวลาอนนอนได้ สถานีอื่นจะมีทีมงาน ๔ คนเพื่อหมุนเวียนเปลี่ยนกัน แต่ของเรายังเป็นรายการเทปอยู่ก็ยังไม่หนักมากนักนอนประมาณหลังเที่ยงคืนไปแล้วนั้นแหละ ที่นอนก็ตามห้องส่งบ้าง ตามเก้าอี้รับแขกบ้าง ดินดี ๕ ไม่น่าจะเย็นอะไรเพราะเราได้ฝึกมาอย่างดีแล้ว เรื่องกิน คนที่มาเยี่ยมเขาเอามาฝากบ้าง แต่ส่วนใหญ่ไปสั่งตามร้านอาหารแพงมากกินไม่ค่อยอิ่มเท่าใด ตอนหลังมีผู้หุงข้าวให้ เรื่องกินเรื่องนอนลงตัวดี ที่ไม่สะดวกคือที่ตากผ้า สรุปว่า ที่ทำมาเกือบเดือนรู้สึกธรรมดา ปัญหาที่เจอคือ เรียงขนาดเครื่องคอมพิวเตอร์เสียบ้างพอสมควรที่จะสามารถรันรายการได้อย่างรวดเร็ว เครื่องทีวีที่มีก็มียะลุด้อยมาก ถ้ามีผังรายการแล้วและมีรายการสดด้วยก็คงต้องตั้งระบบกันใหม่ มีเครื่องมือมาเพิ่มขึ้นอีกมาก และคงต้องใช้คนเพิ่มมากขึ้น

ในส่วนตัวมีใจรักและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้และเห็นประโยชน์ ทั้งต่อตัวเองและส่วนรวม เป็นการฝึกตัวเองอย่างมาก(ผัสสะอย่างยิ่ง)ได้ทดสอบตนเองว่าเข้มแข็งขนาดไหนอย่างไร ประโยชน์ต่อผู้อื่นคือ ธรรมะพ่อท่านเป็นโลกุตระ พอได้เปิดตัวขึ้นมาคนจะยอมรับอีกเยอะเพราะเป็นของจริงที่สุด คนที่แสวงหาอีกมาก แต่ยังไม่มีโอกาสได้เจอเท่านั้นแหละ และองค์รวมของโศกอย่างนี้ในโลกนี้มันไม่มี การได้เผยแพร่เกิดขึ้นนี้คือการเกิดปาฏิหาริย์ในยุคไฮเทค พวกเรามีต้นทุนเยอะอยู่แล้วโดยชีวิตของเรา เพียงแต่เราต้องปรับทัศนคติและความกระตือรือร้นให้มากขึ้น แล้วเอามาแนะนำเสนอเพื่อมวลมนุษยชาติขอเชิญชวนให้พวกเราได้ร่วมมือร่วมใจผลักดันให้ FE.TV. ดำเนินงานไปได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นที่วิสาธารณะและเป็นทีวีเพื่อแผ่นดินอย่างแท้จริง". □

ผังรายการ FE.TV. เดือน ๒๐ เมษายน - ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐							
เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์
03.45-06.00				ธรรมะรับอรุณ (Tape)			
06.00-07.00				สุขภาพ 8 อ. (Tape)			
07.00-08.00				ทุกข์ปัญหาชีวิต (Live)			
08.00-08.02				เคารพธงชาติ			
08.02-09.00				ทุกข์ปัญหาชีวิต (Live)			
09.00-10.00				สารคดีเพื่อฟ้าดิน (Tape)			
10.00-11.55				วิถีอารยธรรม (Tape)			
11.55-12.01				1 นาทีเพื่อสันติภาพ			
12.01-13.00				อาหารเพื่อสุขภาพ (Tape)			
13.00-15.00		เพื่อฟ้าดิน (Tape)				เศรษฐกิจพอเพียง (Tape)	
15.00-16.30				บันเทิง (Tape)			
16.30-17.00				ของนอกกายให้เป็นบุญ (Live)		เวทีชุมชน (Tape)	
17.00-18.00						แก๊งค์ชีวิตคน (Tape)	
18.00-18.02				เคารพธงชาติ			
18.02-19.00	การศึกษาบุญนิยม (Tape)	ธรรมะบน-		การศึกษาบุญนิยม (Tape)	ธรรมะบน-	การศึกษา (Tape)	
19.00-20.00	ปฏิบัติกรตัวอย่าง (Tape)	กระดาน(Tape)		ปฏิบัติกรตัวอย่าง (Tape)	กระดาน(Tape)	ปฏิบัติกร (Tape)	
20.00-20.15				ข่าวพระราชสำนัก (จาก ASTV 1)			
20.15-21.00				ตอบทุกปัญหา (Tape)			
21.00-23.00				สุข ทุกข์ ของชีวิต (Live)			
23.00-24.00				สารคดีเพื่อแผ่นดิน (Tape)			
00.00-02.00				ทุกข์ปัญหาชีวิต (Rerun)			
02.00-03.30				ของนอกกายให้เป็นบุญ (Rerun)			
03.30-03.45				เพลงลัจชีวิต (Tape)			

เจริญธรรม สำนักดี พบกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๓๐๐(๓๒๒) ปีกร์แรก เมษายน ๒๕๕๐

แจ้งขอภัยขอแก้ไขในฉบับที่แล้วหน้า ๑ จาก "โลภทะเล" แก้เป็น "โลกตระ" และหน้า ๑๒ จาก "สุรยุทธ์" แก้เป็น "สุรยุทธ์"

สำหรับข่าวความเคลื่อนไหวในหมู่เราช่วงปีกร์นี้ มีดังนี้ **สะเดาะเคราะห์...**ถึงคราวเคราะห์ เราก็มองจู้ตัวได้ **น้องต้อง(ถักขวัญพุทธ)** จาก ม.อุบลฯ มาศึกษาปฏิบัติธรรมกับ

ชาวโศกแบบหลายคนเป็นห่วงเรื่องมีไฟในการทำงานสูง แม้แต่พ่อของตัวเองก็อยากให้ทำงานเล็กๆ น้อยๆ หลังจากน้องต้อง สนทนาศรัทธากับจิ้งหรีดได้ไม่นานในช่วงเย็น พ่อช่วงคำ

ครุเพียรก็โทร.มาบอกจิ้งหรีดว่า น้องต้องประสบอุบัติเหตุจากการปั่นหลังคาเพื่อเก็บมะม่วง ขาเหยียบหลังคาบ้าน ซึ่งเก่าแก่ กระเบื้องที่เก่าก็รับน้ำหนักตัวน้องต้องไม่ไหว หลังคาจึง

แตกทะลุ ฝ่ายน้องต้องก็ตกลงมาที่พื้นแน่นิ่งในท่าพับเพียบเรียบร้อย พวกเราชาวสันตโศกก็ช่วยพาส่งโรงพยาบาลศรีสยาม

เคราะห์ดีที่ไม่มีอะไรแตกหัก ครุเพียรให้รักษาตัวที่บ้านพัก

จิ้งหรีดก็คิดว่านี่แหละเป็นการสะเดาะเคราะห์ น้องต้องบอกกับจิ้งหรีดว่า เคยขับรถชนคนขาบาดเจ็บ ชนสุนัขตาย

มันคงมาทวงหนี้กรรม จิ้งหรีดก็เลยบอกน้องต้องว่า เวรกรรมคงลดไปอีกกว่าเดิม นี่คืนนี้ที่หันมาถือศีลกินมังสวิรัต

มิฉะนั้นอาจจะหนักกว่านี้อีกนะชะ...จืดๆ*

เอฟทีวี (FE.TV.)...หลังทดลองออกอากาศทางเอเอสทีวี (ASTV) ช่อง ๗ โดยเอฟทีวี ซึ่งเป็นทีวีของชาวโศก

ช่องนี้จะมีแต่สาระล้วนๆ เหมาะสำหรับผู้คนทุกวัย ช่วงต้นเขาให้ทดลองออกอากาศจนถึง ๒๐ เม.ย. ๒๕๕๐ พ่อท่านให้

เปิดเรื่องราวต่างๆ ที่ชาวเราบันทึกและเผยแพร่อยู่นำมาออกอากาศ มีเรื่องราวของชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงใน ม.อุบลฯ ด้วย

โอ๊ย! มีหลายเรื่องที่คุณดูแล้วต้องแปลกใจ จนมีคนมาติดต่อทางธรรมทัศน์สมาคมเพื่อซื้อสื่อ เขาเกิดความสะอึกใจ

จึงถามพวกเขาว่า ที่นี้ใช้ไหมที่เผยแพร่ทางทีวีดังกล่าว พวกเขาก็บอกว่า "ใช่" เขาก็เปรยว่า "ไม่น่าเชื่อว่า ยังมีกลุ่มคน

แบบนี้ในสังคมยุคปัจจุบัน ใครสงสัยว่า เขาทำอะไรอย่างไร ก็โทร.สอบถามเจ้าหน้าที่ที่ร้านธรรมทัศน์สมาคมได้ชะ...จืดๆ*

อนุโมทนาในใจ...จิ้งหรีดเกาะที่ฝ่าห้อง มีญาติธรรมมาปรารภว่า ฝ่ายรับบริจาคของเรามีลักษณะแข็งๆ

จิ้งหรีดคิดว่าที่รู้สึกแข็งๆ คงแสดงอาการเฉยๆ มากกว่า คงแบบพยายามไม่ยินดี-ยินร้าย ญาติธรรมที่ว่าก็เล่าให้จิ้งหรีดฟัง

ต่อไปว่า มีคนมาบริจาคเงินกับฝ่ายการเงินบางคนในวัด เขาได้รับเงินทำบุญแล้วก็ทำเฉยๆ (นั่นไง! จิ้งหรีดนึกแล้ว) ไม่

แสดงอาการ "อนุโมทนา" มีญาติธรรมเคยให้ชมทรัพย์ฝ่ายการเงิน ทางฝ่ายการเงินก็บอกไปว่า "ก็คนกันเอง" ต่อมา

ภายหลังคนที่ได้รับความรู้สึกที่ว่า "กันเอง" เวลามาริจาคเขาก็ไม่รู้รู้สึกชื่นชมในบุญคุณของฝ่ายการเงินคนดังกล่าว ก็เลย

หาทางไปทำบุญที่พุทธสถานอื่น จิ้งหรีดเขียนมาเล่าให้ฟังเฉยๆ (เหมือนกัน) เพราะรู้ว่าอยู่ๆ ใครมาบริจาคกับชาวโศกต้องทำ

ใจ ไม่เหมือนหลายแห่งหลายที่ชะ...จืดๆ*

สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ(สชจ.)...วันก่อนจิ้งหรีดเกาะอยู่บนต้นहुกวางที่สันตโศกได้ยินพ่อท่านประกาศเชิญให้ทุกคนร่วมมือร่วมใจช่วยกันจัดการคัดสรรชยะ(ทอง)อย่างเต็มกำลัง

แรงด่วน จิ้งหรีดได้ยินข่าวว่าตอนนั้นมีชยะมาลงที่นี้ทุกวัน ก็ขอส่งเสียงนี้ต่อไปยังทุกชุมชนได้หันมาเอาใจจริงเอาใจกับเรื่อง

ชยะ(ทอง)ด้วยนะชะ ข่าวว่าพ่อท่านให้ความสำคัญสถาบันนี้เท่ากับสถาบันบุญนิยมชยะจะบอกให้ พ่อท่านขอเชิญทุกฝ่าย

แห เข้าร่วมประชุม สชจ. ปายวันเสาร์ที่ ๒๑ เม.ย. นี้...จืดๆ*

จุดรวมของศาสนา...คำวันที่ ๘ เมษายนที่ผ่านมา ณ ศาลาฟังธรรม พุทธสถานสันตโศก มีการทำพิธีสวดศพทั้งทาง

คริสต์ศาสนาและพุทธศาสนาเป็นนิมิตหมายแห่งการทำความคิดร่วมกันของคนในศาสนาที่เกิดขึ้นครั้งแรกของสันตโศก **คุณแม่ไขว่ แซ่ลิ้ม** ญาติธรรม(แม่ของคุณแก่นไท ธาตุหินฟ้า)

อายุ ๘๑ ปี เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๓ เม.ย. ที่โรงพยาบาลศิริราชด้วยโรคปอดติดเชื้อและหัวใจล้มเหลว(ก่อนเข้าโรงพยาบาล

เป็นอัมพฤกษ์มากกว่า ๕ ปี) ลูกชายอีกคนคือ **คุณวิวัฒน์ ปัญญาวิเศษพงศ์** เป็นผู้รับใช้หรือผู้ประกาศศาสนา ประจำโบสถ์

สตูดิ สุขุมวิท ๑๐๒ กทม. ได้ขอจัดพิธีศพให้แม่ทางด้านศาสนาคริสต์ด้วย หลังจากจบพิธีทางคริสต์ศาสนา **สมณะจันทเสฏฐ์**

ได้แสดงธรรมหน้าศพตามพิธีของพุทธศาสนา ปิดท้ายด้วยดาราดัง **คุณพูน หิรัญทรัพย์** ได้ประกาศเป็นพยานยืนยันในความเชื่อในทางของพระเจ้า

วันรุ่งขึ้นทำการฌาปนกิจศพที่พุทธสถานปฐมโศกในจำนวนของข้าราชการมีหนังสือก็เขียน(พระคัมภีร์ไบเบิล)ร่วมอยู่ด้วย

จิ้งหรีดรู้สึกได้ว่า เป็นการทำความดีแล้วไม่ว่าจะศาสนาใดก็ตามสามารถที่จะกระทำร่วมกันได้ทุกเวลา...จืดๆ*

คำสัญญาของโรงเรียน...หลังทำวัตรเช้า ๕ เม.ย. ครูจากทุกโรงเรียนสัมมาสิกขาเข้าร่วมสัมมนา

ทุกโรงเรียนได้นำเสนอโครงการต่างๆและให้คำมั่นในที่ประชุมว่า...จะนำกลับไปปฏิบัติจริงที่โรงเรียนของตนเองและพร้อมให้ประเมินผลใน

งานโศกรำลึกดังนี้ **ศาลือโศก** ๑.ตรวจสุขภาพเด็กก่อนขึ้นศาลา ๒.ครู และนักเรียนร่วมเล่นเกม และให้โอกาสวิพากษ์วิจารณ์

กันได้ ๓.จัดให้มีพ่อแม่อุปถัมภ์ ๔.ให้มีเวลานอน ภูมิ สมณะ (สำหรับนักเรียนชาย) ภูมิ ลิกขมาตุ(สำหรับนักเรียนหญิง)

เดือนละ ๗ ครั้ง ๕.ผู้ใหญ่พบเด็กก่อนนอนทุกคืน ประเมินผลเดือนละครั้ง **สันตโศก** ๑.ครูและนักเรียนทานอาหารร่วมกัน และรับฟังคำติติงวิพากษ์วิจารณ์ได้

๒.ครูและนักเรียนนันทนาการร่วมกัน ๓.มีอาสาสมัครเพื่อนเด็ก ๔.เปิดโอกาสให้เด็กเสนอโครงการที่เขาอยากทำ **ปฐมโศก** ๑.ครูต้องเข้ากันได้

ให้ได้ก่อนมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ๒.ก่อนนอนครูไปร่วมสวดมนต์กับเด็ก ๓.ดูแลสวัสดิการและเรื่องเครื่องใช้ของเด็ก

ให้เขามีสุขอนามัย ๔.ร่วมแรงร่วมใจวัตร ๕.คุณภาพยนตร์ร่วมกับเด็ก ประเมินผล ๗ วันต่อ ๑ ครั้ง **ภูมาพินันท์** ๑.กินอยู่หลับนอนกับเด็ก ๒๔ ชั่วโมง ๒.ตื่นนอนก่อน ๓.แนะนำ

ประโยชน์ของการขัดเกลา ๔.ติดตามปัญหาอย่างต่อเนื่อง ๕.ไม่บีบบังคับดูดำเด็ก ควรพูดอย่างมีเหตุผล ๖.หาแนวทางแก้ปัญหาให้เขา หรือปรึกษาผู้รู้ ๗.ผู้ใหญ่ไม่ขัดแย้งกันต่อหน้าเด็ก

๘.คุยกับเด็กก่อนนอน **หินมาพินันท์** สารภาพว่า สาเหตุมาจากครูสมณะ เด็ก มีความเห็นต่างกัน เช่นการพูดไม่ไพเราะ

ขาดพรหมวิหาร ๔ เด็กกลับสน เด็กถูกมอมเมามาจากบ้าน การแก้ไขสัมมนาครูช่วงปิดเทอม และสมณะยอมรับว่าไม่ชัดเจน

ทางการศึกษา **สีมาโศก** ปัญหาอยู่ที่ครู กิจกรรมที่ทำคือ ๑.จัดที่นอนให้เด็ก ๒.ครูมีสติ ควรดูอารมณ์ ๓.เคร่งครัดในตนเอง

ผ่อนปรนผู้อื่น ๔.มีศิลปะในการพูด ๕.ไม่ด่วนสรุปเด็กเร็วควรให้โอกาสศึกษาเขาดีๆก่อน **ศิระโศก** ๑.มีศิลปะในการสื่อ

๒.ครูต้องมีเวลาพบปะพูดคุยกัน ๓.รักษากฎระเบียบและรักเด็ก ๔.การทำงานทุกครั้งที่ต้องมีบทสรุป (อ่านอารมณ์) ๕.ครูต้องมีส่วนร่วมในการทำงานทุกครั้ง ๖.รับฟังการแสดงความคิดเห็น

ราชธานีโศก จุดเด่นคือครูสมณะนั้นที่กันดี จุดด้อยคือทำงานไม่มีรายละเอียด เรียนพุทธชีวศิลป์ ชัดเจนได้ผล **ดินหนองแดนเหนือ** ปัญหา ๑.ไม่มีสมณะประจำ ๒.ชาวชุมชนต้องการ

ความอบอุ่นจากสมณะ ๓.ผู้ใหญ่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีเท่าที่ควร ๔.เด็กทำงานเกินกว่าครู รถถีบซ่อมเองได้ ๕.เด็กเขียนไม่เป็น

แก้โดยร่วมทำคอร์ส **วังสวนฟ้า** ๑.วาจาสุภาพ ๒.เข้าใจખมด้อยของเด็ก ๓.รักเมตตาเด็ก ๔.ร่วมคิดร่วมทำ ๕.ดูแลเวลาป่วย

๖.ให้อภัย ๗.ทานอาหารร่วมกัน ๘.ให้เด็กกล้าแสดงออก ๙.ฝึกวินัย ๑๐.ออกกำลังกายร่วมกัน จิ้งหรีดดีใจ-ภาคภูมิใจและขอเอาใจช่วยให้ครูแต่ละโรงเรียนปฏิบัติประสพผลสำเร็จ

อย่างสูงยิ่ง อนุโมทนาสาธุ...จืดๆ*

สถิติ...ต้องขออนุโมทนากับทีมที่ช่วยนับสถิติคนฟังธรรมในศาลา ที่กระทำมาอยู่อย่างต่อเนื่อง บางคราวก็เกือบถอดใจ

แต่ก็พากเพียรผ่านปัญหาและอุปสรรคต่างๆมาได้จนถึงงานพุทธาฯ และปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ในปีนี้เมื่องานพุทธาฯ ได้พบกับหัวหน้าทีม คือ **น.ส.เอกอนงค์ อดิศักดิ์** ก็ยืนยันกับ

จิ้งหรีดว่า จะทำต่อไปจนกว่าจะหมดเรี่ยวแรง หลายคนอาจไม่รู้วาคณมาฟังธรรมในช่วงต่างๆของงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ณ พุทธสถานศาลือโศก และงานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ ณ พุทธสถานศิระโศก ในปีนี้ว่า มีคนมาฟังธรรมจำนวนเท่าใดในช่วงทำวัตรเช้า ก่อนฉัน และธรรมภาคบ่าย

จิ้งหรีดก็ขอนำสถิติมาเปิดเผยเพื่อบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ ดังนี้

สถิติผู้เข้าฟังธรรมในงานพุทธาฯ ครั้งที่ ๓๑

ว/ด ๒๕๕๐	ทวช.	ก่อนฉัน	ธรรมภาคบ่าย
๒ ก.พ.	-	๕๕๕	๔๙๔
๓ ก.พ.	๘๘๘	๙๒๖	๘๖๙
๔ ก.พ.	๘๒๗	๘๑๒	๘๒๙
๕ ก.พ.	๗๘๗	๙๔๖	๖๖๘
๖ ก.พ.	๗๓๓	๘๓๙	๙๙๐
๗ ก.พ.	๙๑๔	๙๓๗	๑,๐๑๑
๘ ก.พ.	๙๒๖	๑๗๕	-

สถิติผู้เข้าฟังธรรมในงานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑

ว/ด ๒๕๕๐	ทวช.	ก่อนฉัน	ธรรมภาคบ่าย
๑ เม.ย.	-	๑,๐๗๓	๘๓๐
๒ เม.ย.	๑,๐๓๓	๙๐๗	๑,๐๖๗
๓ เม.ย.	๑,๐๒๔	๑,๑๐๗	๙๘๘
๔ เม.ย.	๙๓๒	๘๑๑	๑,๑๓๕
๕ เม.ย.	๑,๒๑๔	๙๕๓	๘๗๐
๖ เม.ย.	๑,๑๕๒	๑,๑๖๙	๙๓๘
๗ เม.ย.	๗๙๑	๖๔๑	-

จิ้งหรีดดูสถิติก็คิดว่า จำนวนคนลดลงกว่าปีก่อน ก็หวังว่าสถิติญาติธรรมที่มาฝึกถือศีล ๘ คงมากขึ้นในปีต่อไป

และต่อไป สาธุ...จืดๆ*

ณ ท่าพระอาทิตย์...FE.TV. นวัตกรรมสื่อที่รายงานความจริง ไม่ใช่เป็นการแสดงต่างกับโทรทัศน์ในโลกทุกวันนี้ซึ่งล้วน

เป็นการแสดงทั้งนั้น ทดลองออกอากาศมาจนครบเดือนแล้ว

จิ้งหรีดสุดแสนจะเป็นห่วงเจ้าหน้าที่ประจำ **คุณใจเด็ด เดชม้าว** พุ่มสุดตัวเทหมดใจให้กับภารกิจนี้ทั้งวันตลอดมา

จิ้งหรีดใคร่ขอส่งเสียงเชิญชวน ผู้ที่มีความสนใจมาช่วยผลิตเปลี่ยนแปลงเบ้าภาชนะบ้างก็จะเป็นการสร้างบุญกุศลมิใช่น้อย

อนุโมทนาสาธุ ล่วงหน้านะชะ...จืดๆ*

คติธรรมประจำฉบับ
อุปสรรคหรืออุปสรรค ยิงมีสุขุม.
(จากหนังสือโศกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๘๖)

พบกันใหม่ฉบับหน้า **จิ้งหรีด**

โครงการเจ๋ง! ‘ส่งเสริมวิถีไทยใส่ใจวิถีธรรม’ ‘บ้าน-วัด-โรงเรียน’ พนักงานกำลังหนุนกินอยู่พอเพียง

นักเรียนที่อยู่ในชนบทของไทย ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างขาดแคลน ภายใต้วงแวดล้อมและสังคมแห่งการเกษตร ทำนา ทำสวน ทำไร่ เป็นส่วนใหญ่ การพัฒนาองค์ความรู้ให้กับนักเรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้เด็กนำกิจกรรมที่สั่งสมจากการจัดการเรียนรู้ ไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน หรือนำไปเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นให้เกิดกับครอบครัวหรือชุมชนได้ เช่นการปลูกพืชผักสวนครัว การทำบัญชีรับจ่ายของตนเองและครัวเรือน การศึกษาจึงเป็นกลไกที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

นายเจษฎา สุนาวิ ผู้อำนวยการโรงเรียน โคนมะขามจันเสื่อสามัคคี ต.ตลาดน้อย อ.บ้านหมอ จ.สระบุรี เผยว่าทางโรงเรียน ได้สั่งสอนให้เด็กดำเนินวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ทั้งที่ทางโรงเรียนชุมชน มี

ลักษณะที่หลากหลาย จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดรูปแบบวิธีการเป่า

หมายให้ร้อยรัดกับสภาพของพื้นที่และผู้ปฏิบัติงานจึงจะสามารถ บริหารจัดการโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพได้ จึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนสามารถระดมทรัพยากรและพลังชุมชน มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการอย่างเหมาะสม วางแผนดำเนินการพัฒนางจรการผลัดแบบพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน นำไปสู่การดำเนินวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริกิจกรรมโครงการเกษตรบวร (หมายถึงความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน) จึงกำเนิดขึ้น โดยมี น.ส.นิภาพร อินนิยม ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ร่วมกับคณะครูของโรงเรียน

น.ส.นิภาพร เปิดเผยถึงกิจกรรมเกษตรบวร เป็นกิจกรรมหนึ่งของโครงการ ‘ส่งเสริมวิถีไทย ใส่ใจวิถีธรรม’ ประกอบ

ด้วยการปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรม จริยธรรม และเกษตรบวร โดยมีวิธีการดำเนินการคือ ขอความอนุเคราะห์ขอใช้ที่ดินของชุมชนที่อยู่ใกล้โรงเรียนและแหล่งน้ำ วัดสนับสนุนอุปกรณ์ที่ใช้ในการเกษตร เช่น ถังน้ำ รถเข็น ชุมชนและนักเรียน ช่วยกันดูแลบำรุงรักษาโรงเรียนใกล้เคียงมาช่วยกันปลูกผัก โดยได้ นายละออง สวัสดิ์ อายุ ๖๕ ปี มาเป็นวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นมาให้ความรู้ และสาธิตการผลิตปุ๋ยชีวภาพขี้วัวใช้ในกิจกรรมการเกษตรของโรงเรียน การดำเนินกิจกรรมทำในรูปของสมาชิกกลุ่มเกษตรบวร มีการปลูกผัก เช่น ผักกาด ผักคะน้า ผักกวางตุ้ง ผักบุ้งจีน ฯลฯ ผลผลิตที่ได้ส่วนหนึ่งนำมาสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันที่ประกอบด้วยผักเกือบทุกวัน เป็นผลให้นักเรียนในโรงเรียนโคนมะขามจันเสื่อสามัคคี ไม่มีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ ส่วนที่เหลือขายให้กับชุมชนและแม่ค้าที่

จำหน่ายในตลาด ซึ่งมารับซื้อถึงโรงเรียน ซึ่งผลกำไรจะลงบัญชีไว้เมื่อถึงสิ้นปีก็มีการปันผลให้กับสมาชิก ส่วนหนึ่งปันผลเก็บไว้เพื่อดำเนินโครงการให้ต่อเนื่องไปตลอด และอีกส่วนหนึ่งปันผลให้กับสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมดำเนินการ ซึ่งปีหนึ่งๆ จะได้เงินปันผลคนละ ๒-๓ ร้อยบาท นักเรียนได้รับประทานอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการทุกวันๆ และยังใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรแก่ชุมชนใกล้เคียงอีกด้วย

น.ส.เสาวลักษณ์ ภักดีกุล นร.ชั้น ม.๓ ของโรงเรียน หนึ่งในสมาชิกกลุ่มเกษตรบวร กล่าวว่ามีสิ่งภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม คือ การปลูกผักสนับสนุนกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ให้นักเรียนได้รับประทานอาหารที่มีคุณค่าครบถ้วน แล้วยังหาเงินด้วยน้ำพักน้ำแรงของตนเอง เก็บไว้เป็นทุนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต.

(นสพ.เดลินิวส์ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐)

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งในหนึ่ง
ข่าวโศก
ฉบับที่ ๓๐๐(๓๒๒) ปักษ์แรก เมษายน ๒๕๕๐

สศบ.ชี้คนไทยกินเหล้าเพิ่มต่อเนื่อง

นายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เปิดเผยภาวะสังคมไทยว่า ในปี ๒๕๕๕ คนไทยบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มูลค่า ๑๔๗,๑๘๖ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน ๑๑.๗% โดยมีการจำหน่ายเบียร์ ๑,๕๖๑ ล้านลิตร เพิ่ม ๑๘.๕% และสุรา ๘๑๐ ล้านลิตร เพิ่ม ๒.๕% โดยมีปัจจัยจากการโฆษณาผ่านสื่อโดยเฉพาะโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลสูงจนเป็นที่นิยมของประชาชน ซึ่งผลกระทบจากการดื่มสุราและเบียร์ (อ่านต่อหน้า ๑๐)

ยื่นร่างกม.ค้าปลีกผ่านกลั่นกรองฯ

- แนวเกณฑ์คุ้มครองธุรกิจต้องชัดเจน
- วยรายใหญ่จ้องล้มกฎหมาย

กระทรวงพาณิชย์แจ้งร่าง กม.ค้าปลีกผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองฯมีเงื่อนไขต้องปรับปรุงเนื้อหาข้อเสนอ ครม.อนุมัติแนะระบุให้ชัดเจนประเภทธุรกิจค้าส่ง-ปลีกต้องถูกควบคุมตามกฎหมาย อย.ค้าปลีกยกยอไฟฟ้ปล่อยข่าวข้อกำหนดไม่เป็นธรรม รบอำนาจหวังล้มร่าง พ.ร.บ.

แหล่งข่าวจากกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมาคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี(ครม.) ได้ทำการพิจารณาร่าง พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ.... ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอและได้เห็นชอบกับร่าง พ.ร.บ.ฉบับดังกล่าว แต่ขอให้กระทรวงพาณิชย์ปรับปรุงและเพิ่มเติมสาระสำคัญในกฎหมายอีกหลายประเด็น อาทิ ที่มาของคณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง(กคค.) การกำหนดธุรกิจค้าปลีกค้าส่งที่จะต้องขออนุญาต และมาตรการที่จะนำมาใช้ในการดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

“กระทรวงพาณิชย์คงใช้เวลาในการปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการกลั่นกรองฯที่วางตั้งมาให้แล้วเสร็จภายใน ๒-๓ สัปดาห์ จากนั้นสามารถส่งเรื่องเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี(ครม.)เพื่อขอความเห็นชอบได้เลย ซึ่งประเด็นที่ที่วางตั้งคือ อยากรู้ให้กำหนดชัดเจนว่าจะควบคุมธุรกิจค้าปลีกค้าส่งอะไรบ้าง หรือจะยกเว้นธุรกิจค้าปลีกค้าส่งอะไรที่ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะเดิมเขียนไว้ว่าจะออกประกาศในภายหลัง”

แหล่งข่าวกล่าวว่า ขณะนี้มีความพยายามจากค้าปลีกรายใหญ่บางราย ออกมาปล่อยข่าวว่าร่างกฎหมายค้าปลีกค้าส่งฉบับล่าสุดไม่มีความเป็นธรรม เป็นการจำกัดการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ และเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ผลิตสินค้า(ซัพพลายเออร์) เป็นหลัก รวมทั้งมีการปล่อยข่าวว่ากฎหมายไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ โดยให้เหตุผลว่ากฎหมายไปดึงอำนาจของหน่วยงานอื่นๆ มาทั้งหมด เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค(สคบ.)

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า สาระในร่างกฎหมายได้ให้อำนาจ กคค. กำหนดให้ธุรกิจประเภทหนึ่งประเภทใดที่มีลักษณะหรือขนาดของธุรกิจตามที่กำหนด เป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาต ซึ่งจะมีการปรับปรุงและมีการกำหนดให้ชัดเจน (อ่านต่อหน้า ๑๐)